

எ^o
சிவமயம்.

முரு சன் து ஸோ

திருத்தணிகை

விசாகப் பெருமாளையரவர்கள்

இயற்றிய

யாப்பிலக்கணம்

யாழ்ப்பாணத்துப் புதேஷ்வர

வி த் து வா ள்

திரு க. முதுநோபிள்ளையனர்கள்

பரிசோதித்துப் புதுக்கிடது

THE JAFFNA SENTHAMIL PATHIPPAKAM WORKS,
PULOLY SOUTH, POINT PEDRO, JAFFNA,
CEYLON.

All Rights Reserved]

1939

[Price A

“ஆதியிற் றமிழ்நூ எகத்தியர்க் தனர்த்திய
மாதோரு பாகஜை வழுத்துதும்
போதமேய்தி நானம் நலம்பேறும் போநட்டே.”

யாப்பிலக்கணம் கற்கப்புகும் ஆரம்ப மாணவர்களுக்கு முக்கியமான இச்சிறுநால் திருத்தணிகை ஸ்ரீ விசாகப் பெருமானோயர் அவர்களாற் செய்யப்பட்டது. இந்நால் செய்தற்கு யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கல விருத்தி தொல்—பொருள்—செய்யுளியல் ஆதிய நால்களை ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்நாலை இதற்கு முன்பும் பலரும் பதிப்பித்திருக்கின்றார்கள். ஆயினும் பழும் பதிப்புக் கிடைத்தற் கருமையாக இருப்பதாலும் மற்றைய பதிப்புகளிற் கருநாடக முறையும் திருத்தக் குறைவுகளும் பல பிழைகளும் இருப்பதாலும் இப்பதிப்பு வெளியிடவேண்டி நேர்ந்தது. இப்பதிப்பில் கற்கும் மாணவர்க்கு மிகவும் உபயோகமாகும் வண்ணம் பல சூத்திரங்களை வேறு நால்களிலிருந்து உரிய இடங்களிற் சேர்த்துக் கூட்டியும் முன் கூறப்படாத சில விடியங்களை விளக்கியும் உதாரணங்களைத் தொகுத்து முன்னேன். யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலாம் நால்கள் படிக்க விருப்புவோர்க்கு இந்நால் ஒரு வழிசாட்டியாக விருக்கும். தமிழேன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சைக்குப் பாட ஆயத்தஞ் செய்த காலத்தும் பின்பு அண்ணைமலைச் சர்வகலாசாலையிற் கல்வி பயின்ற காலத்தும் இச்சிறு புத்தகத்தையும் இதனேடு சம்பந்தப்பட்ட மற்றைய சிறு தொகுதிகளையுன் சிறந்த முறையில் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவாவினாற் மாண்டப்பட்டுள்

Published by
THE JAFFNA SENTHAMIL PATHIPPAKAM WORKS,
PULOLY SOUTH, POINT PEDRO, JAFFNA,
CEYLON.
February 1939.

வேண். தமிழன்பர்களில் என் நண்பர் பலரும் வற்புறுத் தினர். ஆதலின் இதை வெளியிட முன்வந்தே தன். இதிற் நவறுகள் காணப்படின் அன்புடன் நிவித்தால் ஏற்றுக் கொள்ளுவேன். என் தமிழ்த் தொண்டையும் தமிழுலகு அன்புடனேற்று ஆதரிச்சுமென நப்புகிறேன். அதிலிற் சிறியேனுகிய யான் இக்காரியத் திலீடுபட்டது அறியாமையென்பது வெளிப்படை. குற்றங் சடிந்து குணப்போந்து கொள்ளுதல் கற்றறிந்த மாந்தர்க்குக் கடமைமன்றே.

யாழிப்பாணத்துப்புலோலி,
வெகுதானிய ஆண்டு, }
1938 }
க. முருகேசபிள்ளை.

தென்னிச்தியாவில் மிகச் சிறப்புவாய்ந்து விளங்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தலங்களுள் ஒன்றுகிய திருத்தணிகைப்பதி யகத்தப் பத்தொன்பதாம் நூற்றண்டின் முற்பகுதியில், வீர சைவ குலத்திற் ரேர்ணி, செலியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்து, சைவ மடங்களிற் சிறப்புவாய்த் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து வித்துவானுகிய மாதவயோகச் சிவஞான முனிவர் அவர்களின் மாணவரும் தணிகைப்புராண மாதிய நால்கள்னுசிரியருமான ஸ்ரீ சுங்கியப்ப முனிவரிடத்தில் இலக்கண இலங்கியங் கற்ற ஆராய்வு மிசவடைய சுங்கப்பையர் என்னுங் திருநாம முடையார் ஒருவரிருந்தனர். அவரில்லற மேற்கொண்டு நல்லறம் புரிந்து சில வருடமாகியும் மசப்பேற்றையாது மனமிக மாழ்கி, தன் மனைவி தெய்வயாளை யம்மைடீயாடுதன் பிறக்த வள்ளியம்மையையும் மகப் பேறு கருதி மனங்தம பிள்புஞ் சில வருடங்கள் சென்றும், இருவரிலொருவரிடத்தும் மகப்பேறு கைகூடாது மனக்கவலைக் கடலுளாற்று தமது சிட்டக்கச் சமிழ்க்கல்வி பயிற்றுவதிலேயே மனதைச் செலுத்தித் தண்வடீ ஓண்டு காலங் கழிப்பாராயினர்.

இவரின்நாமைருக்க, இவர் மனைவியருவரும் மிசவங் கவலை யுடையவராய் இல்லறத்தக்குரிய நல்லறங்கள் வழுவாமற் செய் திருந்தனர் ஒரு நாள் கண்ணையப்பதிக் கருகிலுள்ள ஊருணி யொன்றினின்று நீர் முகந்துவரச் செல்லுகையில் அவர் கட்புல னுக்குத் தோண்றிய திருவேங்கட மலைய நோக்கி, தணிகை வேங்கை வெறுத்தார்போன்று, “இச்செங்கல்வராயனுக்கும் எம் மீது கருணையில்லைப்போலும், இனி வேங்கடத்திற்கறவனேனும் மக்களையருளானு” எனச் சம்பாவதித்து, நம்மிடத்தக் குழந்தை யுதிப்பின் திருமாவின் திருநாமமே இடுதுமென்று உறுதிபூண்டு தம்மில்லையடைங்கனர். சின்னுட் சென்றபிலை அவ்விரு சுகோதரி சனுங் கருப்புவதிகளாய் முறையே ஒவ்வொரு ஆண்மகவைத் தமிழ்காடு தழைத்தோங்கும் வண்ணம் பெற்றெடுத்தனர். அப் பின்னே கள்ளிருவரும் ஒருநாள் வித்தியாசச்சினால் தபமில் முத்தோ ரினையோரெனப்பட்டனர். உவ்விரு சிறுர்க்குங் தந்கை தமது மரபின்படி விசாகன் சரவணன் எனத் திருநாமவிசந்து முன் வருகையில் அவர் மனைவியரிநுவரும் திருப்பதிமைகளைக் காங்கள் தீர்மானித்ததை வெளியிட்டனர். ஜயராவர்கள் அதற்கிணங்கித் தாம் விரும்பிய திருநாமங்களுடன் பெருமானைப்பதைப் புணர்த தினர். அதனால் விசாகப்பெருமாளையர், சரவணப்பெருமாளையரென நாமகரணஞ் செய்யலானார்.

இனக்குறிலாசிரியப்பா	நகு	கலிப்பாவினம்	நிக
நீலமண்டிலாசிரியப்பா	நகு	கலித்தாழி	நிக
அடிமறிமண்டிலாசிரியப்பா	நகு	கலித்துறை	நிகு
அங்கவழ்பாவினம்	நகு	கலிவிருத்தம்	நினி
ஆசிரியத்தாழிகை	நகு	கட்டளைக்கவிப்பா	நினீ
ஆசிரியத்துறை	நகு	கட்டளைக்கவித்துறை	நினீ
ஆசிரியவிருத்தம்	நாசு	வற்சிப்பா	நிள
கலிப்பா	சா	குறளடிவஞ்சிப்பா	நிஅ
ஒந்தாழிகைக் கலிப்பா	சா	சிந்தடிவஞ்சிப்பா	நிஅ
வண்ண + வொத்தாழிகை சா	சா	வற்சிப்பினம்	நிக
ஆம்போதாகவொத்தாழிகை	சா	வஞ்சித்தாழிகை	நிக
நேரிசையொத்தாழிகை	சா	வஞ்சித்துறை	நிக
வெண்கலிப்பா	சா	வஞ்சிவிருத்தம்	நிக
கலிவெண்பா	சா	மருட்பா	சா
கொச்சக்கலப்பா	சா	புறநிலைவுமித்து	சா
தரவுகொச்சகம்	சா	கைக்கிளை	சா
சபவினைக்கொச்சகம்	சா	வாய்தறவாழ்த்து	சா
சிற்குழிகைக்கொச்சகம்	சா	செயியறிவுறை	சா
பலிசூழிகைக்கொச்சகம்	சா	நூற்பா	சா
மயங்கிசைக்கொச்சகம்	நிபு		

3. ஷ்டிபியல்.

கலிப்பா	சுந	கஸ்டக்குழமுரண்	சுநி
ஆசிரியப்பா	சுந	இடைப்புணர்முரண்	சுநி
முரண்தொடை	சுந	சீமானை	சுநி
கடைமுரண்	சுந	எதுகை	சுநி
கடையினைமுரண்	சுந	கூண்	சுநி
பின்முரண்	நிகு		

கலிப்பாவினம்	நிக
கலித்தாழி	நிக
கலித்துறை	நிகு
கலிவிருத்தம்	நினி
கட்டளைக்கவிப்பா	நினீ
கட்டளைக்கவித்துறை	நினீ
வற்சிப்பா	நிள
குறளடிவஞ்சிப்பா	நிஅ
சிந்தடிவஞ்சிப்பா	நிஅ
வற்சிப்பினம்	நிக
வஞ்சித்தாழிகை	நிக
வஞ்சித்துறை	நிக
வஞ்சிவிருத்தம்	நிக
மருட்பா	நிக
புறநிலைவுமித்து	நிக
கைக்கிளை	நிக
வாய்தறவாழ்த்து	நிக
செயியறிவுறை	நிக
நூற்பா	நிக

—

சிவமயம்.

முருகன் துணை.

யாப்பிலக்கணம்.

க. உறுப்பியல்.

1. யாப்பேன்பது யாது?

சொல்லிலக்கணத்திற் கூறிய பல சொற்களாலும் பொருட்கு இடங்கக் கற்று வல்ல புலவரால் அணிபெறப் பாடப்படுவதாம்.

யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் என் பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

“பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல

சோல்லாற் போநட்சீடு னுக வுணர்வினீ்

வல்லோ னனிபேற்சு சேய்வன சேய்யீ்.”

(என்பது துத்திரம்.)

2. அஃது எத்தனை வகைப்படும்?

பாவும் பாவினமுமென இருவகைப்படும்.

3. இவ்விரண்டிற்கும் உறுப்பாய் வநவன யாவை?

எழுத்தை சீர்தலை யடிதோடை யாகிய வாறு மறுப்பேன்க் குறுவர் புலவர்.”

(எ.து, து.ம்.)

1 எழுத்து.

4. எழுத்துக்களேன்பன யாவை?

எழுத்திலக்கணத்திற் கறிய முதல் சார்பென்னும் இருவகை எழுத்துக்களுமாம்.

“முதல்சார் பேனவிநு வகையே யேழுத்தாம்”.
(எ.து, து.ம்)

செய்யுளடிக்கு எழுத்து எண்ணுங்கால் மெய்க் கொண்ணப்படுவதில்லை. தனி சிறைய வருமிடத்துக் குற்றியலிகர உகரங்களும் அளவெடையும் தள்ளுண்டுபோம்.

2. அசை.

5. அசை என்பது யாது?

எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டுச் சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவதாம்.

6. அவ்வசை எத்தனை வகைப்படும்?

நேரசை, நிரையசை யென இருவகைப்படும்.
“நேரசை நிரையசை யேனவிநு வகையே”.

(எ.து. து.ம்)

i. நேரசை.

7. நேரசைகளேன்பன யாவை?

குறிலேனும் நெடிலேனும் தனித்து வரினும் அல்லது ஒற்றுத்து வரினும் நேரசைகளாம்.

(உதாரணம்.)

ஆழி; சொல்வான்.

1. ஆழி — நெடிலாலாய் நேரசை.

2. ஆழி — குறிலாலாய் நேரசை.

3. சொல்— குறிலொற்றுத்தாய் நேரசை.

4. வான் — நெடி வொற்றுத்தாய் நேரசை.

உறுப்பியல்

அ — அவன் என்பதுபோல விட்டிசைத்த வழியல் லது தனிக்குறில் மொழிச்கு முதலில் நேரசை ஆகாது.

ii. நிரையசை.

8. நிரையசைகளேன்பன யாவை?

குறிலினையேனும் குறிலெனடிலேனும் தனித்தும் அல்லது ஒற்றுத்தும் வருவனவாம்.

(உ.ம்) அணி — அணில்; குரா — குரால்.

பணி — பணில்; மரா — வரால்.

1. அணி — குறிலினையாலான நிரையசை.

2. அணில் — குறிலினையொற்றுத்தாய் நிரையசை.

3. குரா — குறிலெனடிலாலாய் நிரையசை.

4. குரால் — குறிலெனடிலொற்றுத்தாய் நிரையசை.

பிறவுமன்ன.

3. சீர்.

9. சீரேன்பது யாது?

அவ்வசை சிறுபான்மை தனித்தும் பெரும்பாலும் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்தும் வருவதாம்.

10. அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச் சீரென நான்கு வகைப்படும்.

“ஓரசை பிரசை மூவசை நான்கைசை
யேநால் வகைய சீரின் மறையே”,

(எ.து, து.ம்)

i. ஓரசைச்சீர்.

11. ஓரசைச் சீர்களேன்பன யாவை?

தனித்து வரும் சீரசையும் நிரையசையுமாகிய இரண்டுமாம்.

யாப்பிலக்கணம்

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

நேர் — நாள். நிரை — மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவினீற்றிலுள்ள சிறு பான்மை ஒழுங்காலங்களும் வரும்.

(உ.ம.) “மலர்மிகை யேகினுன் மாணடி சேஞ்தார் நிலமிகை நீலோழி வார்,” (ஏ)

“கற்றதனு லாய பயனைக்கொல் வாலறிவன் நற்று டெர்மா அ ரேனின்.” (ஏ)

இக்குறள் வெண்பாக்களின் இறுதியில் வார் — நாள், ரேனின் — மலர் என ஒரசைச்சீரிரண்டும் வந்தன காண்க.

ii. ஈரசைச்சீர்.

12. ஈரசைச் சீர்களேன்பன யாவை?

நேர் நேர் — நிரை நேர் — நிரை நிரை — நேர் நிரை என இரண்டைச் சீர் வருதலாலாகிய சீர் நான்குமாம்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

1. நேர் நேர் — தேமா.
2. நிரை நேர் — புளிமா.
3. நிரை நிரை — கருவிளாம்.
4. நேர் நிரை — கூவிளாம்.

இந்தான்கும் அகவற்கே உரியவாய் இயற்கிரெனவும், அகவற்கிரெனவும் பெயர் பெறும்.

(உ.ம) “வேதப் போருளாய் விளங்கிய சங்கரன் பாதத் துணைமை பற்றுவோர். போதத் தொள்ளங்கலம் பொருங்கிலாழி குவரே.” (ஏ)

உறுப்பியல்

இவ்வகவலுள் —

வேதப்	— தேமா	— நேர்நேர்.
போருளாய்	— புளிமா	— நிரைநேர்.
விளங்கிய	— கருவிளாம்	— நிரைநிரை.
சங்கரன்	— கூவிளாம்	— நேர்நிரை. என சரசைச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க. பிறவுமன்ன.

iii. மூவசைச்சீர்.

13. மூவசைச் சீர்களேன்பன யாவை?

மேற் சொல்லப்பட்ட நேர்நேர் முதலிய நான்கன் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரையைசையும் தனித்தனி கூடி வருதலாகிய எட்டுச் சீர்சஞ்சுமாம்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

1. நேர் நேர் நேர் — தேமாங்காய்.
2. நிரை நேர் நேர் — புளிமாங்காய்.
3. நிரை நிரை நேர் — கருவிளாங்காய்.
4. நேர் நிரை நேர் — கூவிளாங்காய்.

இந்தான்து காய்ச்சீர்களும் வேண் பாவிழ்கே சிறப்பாக உரியவாய் வெண்கீரேனப்படும்.

1. நேர் நேர் நிரை — தேமாங்கனி.
2. நிரை நேர் நிரை — புளிமாங்கனி.
3. நிரை நிரை நிரை — கருவிளாங்கனி.
4. நேர் நிரை நிரை — கூவிளாங்கனி.

இந்தான்து சனிச்சீர்களும் வத்சிப் பாவிழ்கே சிறப்பாக உரியவாய் வத்சிச்சீரேபெப் பேயர்பேறும்,

முறையே உதாரணம்:

“ஆனந்தக் கூத்த எடிக்கன்பு சேய்மனனே மீனங் தனையோழிவா யின்ற ”

இக்குறள் வெண்பாவினுள் —

ஆனந்தக் —தேமாங்காய் —நேர் நேர் நேர்.
 கூத்து —(தேமா) —நேர் நேர்.
 னடிக்கன்பு —புளிமாங்காய் —நிறை நேர் நேர்.
 சேம்பன்னே —கூவிளாங்காய் —நேர் நிறை நேர்.
 யினங் —(தேமா.) —நேர் நேர்.
 தனையோழிவா —கருவிளாங்காய் —நிறை நிறை நேர்.
 யின்று —காக.

எனக் காய்ச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க. இக்குறள் வெண்பாவில் வந்த சீர்க்களெல்லாம் வெண்கிடென்று கொள்ளறக். கூத்து, சனம் என்பன அகவற்சீர். யின்று என்பது அசைச்சீர். மற்றையவைகளே ஈங்கு உதாரணமாகக் கருதப்பட்ட வெண்கிட்கள்.

“மன்னீரனல் வளிவானேடு
 வெண்ணீர்மதி வெங்கதிருயிர்
 எண்ணீடிரு வியைபகபதி
 நாலும்
 என்மன மிடங்கொண் இறைதலால்
 வன்மனக் கொடியர்சொற் கிளையங் குதலே.” (ட)

இவ் வஞ்சிப்பாவினுள்—

மன்னீரனல் —தேமாங்கனி —நேர் நேர் நிறை வளிவானேடு —புளிமாங்கனி —நிறை நேர் நிறை வெண்ணீர்மதி —தேமாங்கனி —நேர் நேர் நிறை வெங்கதிருயிர் —கூவிளாங்கனி —நேர் நிறை நிறை எண்ணீடிரு —தோமாங்கனி —நேர் நேர் நிறை வியைபகபதி —கருவிளாங்கனி —நிறை நிறை நிறை

எனக் கனிச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க. இவ்வஞ்சிப்பாவில் வந்த சீர்க்களெல்லாம் கனிச்சீர்களே.

iv. நாலகைசச்சீர்.

14. நாலகைசச்சீர்களேன்பன யாவை?

முவசைசச்சீர் எட்டனிறுதியிலும் நேரசையும் சிறரயசையும் தனித்தனி அடுத்து வருதலாலகிய சீர் பதி ஒறுமாம்.

அவற்றில் உதாரண வாய்பாடு:

தண்டு.

1. தேமாந்தண்டு = நேர் நேர் நேர் நேர்.
2. புளிமாந்தண்டு = நிறை நேர் நேர் நேர்
3. கருவிளாந்தண்டு = நிறை நிறை நேர் நேர்
4. கூவிளாந்தண்டு = நேர் நிறை நேர் நேர்.

கறும்பு.

1. தேமாநறும்பு = நேர் நேர் நிறை நேர்.
2. புளிமாநறும்பு = நிறை நேர் நிறை நேர்.
3. கருவிளாநறும்பு = நிறை நிறை நிறை நேர்.
4. கூவிளாநறும்பு = நேர் நிறை நிறை நேர்.

தண்ணிழுல்.

1. தேமாந்தண்ணிழுல் = நேர் நேர் நேர் நிறை.
2. புளிமாந்தண்ணிழுல் = நிறை நேர் நேர் நிறை.
3. கருவிளாந்தண்ணிழுல் = நிறை நிறை நேர் நிறை.
4. கூவிளாந்தண்ணிழுல் = நேர் நிறை நேர் நிறை.

கறு நிழுல்.

1. தேமாநறுநிழுல் = நேர் நேர் நிறை நிறை.
2. புளிமாநறுநிழுல் = நிறை நேர் நிறை நிறை.
3. கருவிளாநறுநிழுல் = நிறை நிறை நிறை நிறை.
4. கூவிளாநறுநிழுல் = நேர் நிறை நிறை நிறை.

என வரும்.

யாப்பிலக்கணம்

இவை வெண்பாவி னுள் வருவன அல்ல. கலியினுள் ரும் அவதுள்ளும் பெரும்பாலும் குற்றியலுகங்ம் வந்த விடத்தன்றி வரமாட்டா. வஞ்சிப்பாவினுட் பெரும்பாலும் வரவும் ஓரடியுள் இரண்டு நால்கைச்சீர் கண் ஆற்று திற்கவும் பெறும்.

(உ.-ம.) “அள்ளற்பள்ளத் தசன்சோண்டுடு
வேங்கைவாயில் வியன்துன்றான்”. (க)

இவ்வஞ்சி யடியில் இரண்டு நால்கைச்சீர் வந்தன காணக. இவ்வஞ்சி யடியிலே வந்த சீர்களெல்லாம் நால்கைச்சீராய் நின்ற பொதுச்சீர்களேயாம்.

அள்ளற்பள்ளத் — தேமாந்தண்டு — நேர் நேர் நேர் தகன்சோண்டுடு — புளிமாந்தண்டு — நிறை நேர் நேர் நேர் வேங்கைவாயில் — தேமாந்தண்டு — நேர் நேர் நேர் வியன்துன்றான் — புளிமாந்தண்டு — நிறை நேர் நேர் நேர்.

இவ்வஞ்சிப்பாவின் எஞ்சியபாகக் கிடைக்கவில்லை. இது வேறு சீர் விரவாமல் அடிமூழுதும் நால்கைச்சீர் காட்டிய உதாரணமென்று கருதப்படுகிறது. வருதற்குக் காட்டிய உதாரணமென்று கருதப்படுகிறது.

4. தலை.

15. தலையென்பது யாது?

நின்ற சிரின் ஈற்றகையோடு வருஞ்சிரின் முதல்கை ஒன்றியேனும் ஒன்றுதேனும் கூடி நிற்பதாம்.

நேரமுன் நேரும் நிறைமுன் நிறையும் வருதல் ஒன்றி வருதலாம். அவ்வாறும் ‘நேரமுன் நிறையும் நிறைமுன் நேரும் வருதல் ஒன்றுது வருதலாம்.

16. அத்தலை எத்தனை வகைப்படும்?

உறுப்பியல்

நேரொன்றுசிரியத்தலை, நிறையொன்றுசிரியத்தலை, இயற்சீர் வெண்டலை, வெண்டலை, ஒன்றிய வஞ்சித்தலை, ஒன்று வஞ்சித்தலை, கலித்தலை என எழுவகைப்படும்.

‘நேரே நிலாயே யியற்சீர் வேண்டீர்
ஒன்றிய வஞ்சி மோன்று வஞ்சி
கலித்தலை யேனத்தலை யேழா தும்மே’ (எ-து. கு-ம்)

17. அவை எவ்வாறு வருவனவாம்?

i. **நேரொன்றுசிரியத்தலை.**

மாழுன்* நேர் வருவது. நாள் முன் கேரவருவதும் அது.

ii. **நிறையொன்றுசிரியத்தலை.**

விளமுன் நிறை வருவது. மலர்முன் நிறை வருவதும் அது. இவ்விருதலைகளும் ஆசிரியப்பாவிலேயே சிறப்பாக வரும்.

நேரைச் யாரியப்பா.

(உ.-ம.) || ‘தேனூர் கஞ்சீச் செம்மலாதி

வானேர் மாதர் மங்கலம் காத்திடை
வல்யொடு சிகைபெற மலிபெருக் கருனையின்
அலைதரு மிருங்விட மணிவிடற் றிருத்தம்
தில்லையுட் சிவப்ரிரான் றிருவடி
ஒல்லையிற் பரசுகரக் குயர்க்கி யெளிதே.’’

இவ்வகவலுள் தேனூர் கஞ்சீ என மாழுன் நேர வருதலால் இது நேரொன்றுசிரியத்தலையாம். மங்கலம் காத் தலை என விளமுன் நிறை வருதலால் இது நிறையொன்றுசிரியத்தலையாம்.

* முன் என்றது இடமுன்னை.

iii. இயற்சீர் வெண்டளை.

மாழுன் நிறையும் விளமுன் நேரும் வருவன. நான் முன் நிறைவருவதும் மலர்முன் நேரவருவதும் அது.

iv. வெண்சீர் வெண்டளை,

காய்முன் நேர் வருவது. பூமுன் நேர் வருவதும் அது.

நேரிசை வெண்பா.

(உ.-ம்) “பேரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளாம் எரியி னிழுதாவ ரெங்க—செரியிழாய் மண்டு பின்யால் வருங்கு பிறவுறுப்பைக் கண்டு கலுமுடை கண்.”

இங்கேநிசை வெண்பாவினுள் பேரியவர்தந் + நோய் எனக் காய்முன் நேரவருதலால் இது வெண்சீர் வெண்டளையாம். நோய்போற் + பிறர் என மாழுன் நிறைவருதலால் இஃது இயற்சீர் வெண்டளையாம். பிறவுமன்ன.

v. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை,

கனிமுன் நிறை வருவது. நிழல்முன் நிறை வருவதும் அது.

vi. ஒன்றூ வஞ்சித்தளை.

கனி முன் நேர் வருவது. நிழல்முன் நேர் வருவதும் அது.

வஞ்சிப்பா.

(உ.-ம்.) ‘மண்ணீரல் வளிவானேடு வெண்ணீர்மதி வெங்கதிருயிர் எண்ணீடுரு விஷயபசுபதி சாலூம்

உறுப்பியல்

கக

எஸ் மன பிடங்கொண் இறைதலால் வஸ் மனக் கொடியர்சொற் கிழமயங்குதலே.” (க)

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் மண்ணீரனல் + வளி எனக் கனி முன் நிறை வருதலால் இஃது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாம். வளிவானேடு + வெண் எனக் கனிமுன் நேர் வருதலால் இஃது ஒன்றூ வஞ்சித்தளையாம். பிறவுமன்ன.

vii. கலித்தளை.

காய்முன் நிறை வருவது. பூமுன் நிறை வருவதும் அது.

கோச்சகக் கலிப்பா.

(உ.-ம்) “அஞ்சம்போ னடையுமையா னகங்களீப்பச் சரர்பரவ கெஞ்சஞ்சேர் தருமன்பி னன்றிமுனிவர் கரங்குவிப்ப விஞ்சஞ்சீர்த் தனித்தில்லை வியன்பொதவி னடமாடும் கஞ்சங்சாழ் திருவடிகள் கருதிமட ஞெழிகெஞ்சே.” (க)

இக்கொச்சகக் கலிப்பாவினுள் அஞ்சம்போ + னடை எனக்காய் முன் நிறை வருதலால் இது கலித்தளையாம். பிறவுமன்ன.

5. அடி.

18. அடியென்பது யாது?

மேற்சொல்லம்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடித்து வருவதாம்.

19. அவ்வடி எத்தனைவகைப்படும்?

குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்து வகைப்படும்.

20. அவை எவ்வாறு வநும்?

(1) குறளடி—இருசிரான் வருவது.

(உ.-ம்) "பேரறி வண்ணுன்
சார விருந்த
ஆரினு மில்லென்
ஏர விசுந்தே." எனவரும் (கக)

(2) சிந்தடி—முச்சீரான் வருவது.

(உ.-ம்) 'சாந்த தேதிய தாழ்மொழி
காயந்த வேவிரு சாதிலும்
போந்த போன்ற புகுஞ்சிட
மாந்த ராகுல மன்னினார்.' எனவரும். (கக)

(3) அளவடி அல்லது நேரடி—நாற்சீரான் வருவது.

(உ.-ம்) 'வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கவி
ஞப்தலி ஞேண்சுட ராழியிய ஞேந்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்க்கைட காப்போய்' எனவரும் (கக)

(4) நேடிலடி—ஜங்கீரான் வருவது.

(உ.-ம்) "யானுங் தோழியு மாயமு மாடுங் துறைகண் ணீத்
தானுங் தேரும் பாகனும் வந்தென் ணல்லூண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புன்றுங் கைதையு மெல்லாங் கரியக்கேரே." எனவரும் (கக)

(5) கழிநேடிலடி—ஜங்குசீர்ச்கு பேற்பட்டு வருவன வெல்லாங் கொள்க.

இவற்றிற்கு உதாரணம் ஆசிரியவிருத்தத்திற்கு உதாரணங் கூறியவிடத்துக் காட்டிய அறுசீர், எழுசீர், எண்சீர், ஒன்பதின் சீர், ஒன்பதின் மிக்க சீர் விருத்தங்களைக் கொள்க.

6. தோடை.

21. தோடை என்பது யாது?

பல அடிகளிலேனும் பல சீர்களிலேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றில்லாமல்.

22. அத்தோடை எத்தனை வகைப்படும்?

எதுகைத் தோடையும் மோனைத் தோடையுமினா இருவகைப்படும்.

i. எதுகைத் தோடை.

23. எதுகைத் தோடை என்பது யாது?

அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்ப இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றில்லாமல்.

இன்னிசை வெண்பா.

(உ.-ம்) "தகூர் பெருஞ்செல்வங் தோன்றியக்காற் ரேட்டுப்

பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ இணக

வகுறு மார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்

சகடக்காற் போல வரும்." (கடு)

இவ்வின்னிசை வெண்பாவினுள் இரண்டாபெழுத்து ஒன்றில்லாமல் காணக. அன்றியும்

ஆசிரிய விருத்தம்.

"சோங்போர் புரிவர் நான் மத்தயா

நங்க முனர்ந்த தோழுகுலத்தோர்

விற்போர் புரிவர் நெடியசிலை
யிராம னனைய விறல் வேந்தர்
போஸ்போர் புரிவர் பிறர் பொருஞ்சு
தமபோற் பேணிப் புரிவணிகர்
நேஷ்போர் புரிவ ரங்கசிலை
வேளாண் குலத்து நெறியின்ரோ” (கச)

என “போ” என்னும் மூன்று மெழுத்து முதலி
யன ஒத்து வருதலுங் கொள்க. ஒரோவிடத்து ஒரடியுள்
ஞஞ் சீர்களின் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி
“பொன்னி னன்ன பொறிசணங் கேந்தி.” (கச)
என வருதலுமுண்டு.

சிறபான்மை வருக்க வெமுத்தும், கெட்டெமுத்தும்,
இனவெமுத்தும், பிறவும் எதுகையாக வரப்பெறும்.

(உ.ம்) “வானின் ஓலகம் வழக்கி வருதலாற்
ஏனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.” (கங்)
இது வருக்க எதுகை.

“ஆவாவென் ரே யஞ்சின ராத்தா ரொருசாரார்
கூகூவென் ரே கூவிளிகொண்டா ரொருசாரார்.”
இது நெடிலெதுகை.

“தக்கார் தகவில் ரென்ப தவரவர்
ஏச்சத்தாற் காணப் படும்.” (எ.ஏ)
இது வல்லின எதுகை.

ii. மோனைத்தொடை.

24. மோனைத்தொடை என்பது யாது?

முதற் சிரின் முதலெழுத்தோடு பின்வருஞ் சீர்களில்
ஒன்றுவுள்ளேனும் பலவற்றினுவுள்ளேனும் முதலெழுத்து
ஒன்றி வருவதாம்.

கலிவிருத்தி.

(உ.ம்) கற்றளகல்வியுங் திருவு மாற்றலுங்
தற்றெற மறவிகைத் தடுப்ப வல்லவா
முந்ரெருங் குணர்ப்பச் பதிகை முன்னுரை
துற்றகா ஜொழித்திடு முணர்வி விக்கரோ.” (உ.ஏ)

இச்செய்யுளின் முதலாமடியில்—ககரமும்,
இரண்டாமடியில்—தகரமும்,
மூன்றாமடியில்—முகரமும்,
நான்காமடியில்—உகரமும் மோனையாக
வந்தன.

அன்றியும்,

அ—ஆ—ஐ—ஓளி
என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

இ—ா—ஏ—ஏ
என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

உ—ஊ—ஒ—ஒ
என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.
ஞ—ங வும், ம—வ வும், த—ச வும்

ஒன்றற் கொன்று மோனையாம்.
(உ.ம்) “அடல்வெண்டு மெந்தின புலத்தை விடல்வெண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.” (உ.ஏ)

இதன் முதலடியில் ஆகத்திற்கு ஐகாரம் மோனையாயிற்று. மோனை, அது என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

மோனை விகர்பம்.

1. இணை மோனை என்பது யாது?

முதலிரு சீர்க்கண்ணும் மோனை வரத் தொடுப்பது
இணைமோனை எனப்படும்.

கரு

யாப்பிலக்கணம்

2. போழிப்பு மோனை என்பது யாது?

முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றுஞ்சீர்க்கண்ணும் மோனை வரத் தொடுப்பது பொழிப்பு மோனை என்பதும்.

3. ஜநா மோனை என்பது யாது?

நடுவிரு சீர்க்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச் சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது ஒரு மோனை என்பதும்.

4. கூலை மோனை என்பது யாது?

இறுதிச்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழுந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது கூழை மோனை என்பதும்.

5. மேற்கதுவாய் மோனை என்பது யாது?

முதலைற் சீர்க்கண்ணின்றி ஒழுந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது மேற்கதுவாய் மோனை என்பதும்.

6. கீழ்க்கதுவாய் மோனை என்பது யாது?

ஏற்றயற் சீர்க்கண்ணின்றி ஒழுந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய் மோனை என்பதும்.

7. முற்று மோனை என்பது யாது?

எல்லாச் சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது முற்றுமோனை என்பதும். இவற்றிற்கு உதாரணம் ஒரு செய்யுளிற் காட்டுதும்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

(உ.-ம்)

“அணிமல ராசோகின் றவிர்கலங் கவற்றி (இணைமோனை.)
அரிக்குராற் கிங்கணி யாற்றுஞ் சிறு (பொழிப்புமோனை.)

உறுப்பியல்

கள்

அம்பொற் கொடிஞ்சி கெடுக்கே ரக்ந்தி (ஒரு மோனை.)

அகன்ற வால்கு லக்நுண் மருங்குல் (கூழைமோனை.)

அரும்பிய கொங்கை யவ்வளையமைத்தோள் (மேற்கதுவாய்மோனை.)

அவிர்மதி யீனைய திருதுத லரிவை (கீழ்க்கதுவாய்மோனை.)

அபில்லே லறுக்கி யெபலத் தமர்ந்த (முற்றுமோனை.)

கருங்ய வெடுக்க ஞேக்கமென்

திருக்கிய சிக்கதனையத் திருக்கொண் டனவே.” (உ.-ந.)

இதனுள் இணைமோனை முதலிய ஏழு விகற்பழும் முறையானே வந்தவாறு கண்டு கொள்க. இவையன்றி அடிதோறும் முதற்கண் அகரம் நின்று ஒன்றலால் அடி மோனைத் தொடையும் அமைந்திருத்தலறிக.

8. வேறு தோடைகளுமேன்டோ? அவை யாவை?

உண்டு. அவையாவன:

1. இயைபுத் தொடை
2. எதுகைத் தொடை
3. முரண் டொடை
4. அளபெடைத் தொடை என்பனவாம்.

i. இயைபுத் தொடை விகற்பத் திற்கு உதாரணம்.

ஆசிரியம்.

‘மொய்த்தடன் றவழு முகிலே பொழிலே இணையையு)

மற்றத ணயலே முத்துறழ் மணலே (பொழிப்பியையு.)

ங்கிலே யினியத ணயலது கடலே (ஒரு வியையு.)

மாதர் நகிலே வல்லே யியலே (கூழையியையு.)

வில்லே துதலே வேந்கண் கயலே (மேற்கதுவாயியையு.)

பல்லே தளவும் பாலே சொல்லே (கீழ்க்கதுவாயியையு.)

புயலே சுழலே மயிலே யியலே (முற்றியையு.)

அதனால்,

“இவ்விய னீவ்வரு வியங்கலின்
எவ்விய நேரு மிதிப்பார்த்த நிறையே.” (உச)

இவ்வகவற் பாவிலே இனையியைபு முதலிய ஏழு விகற் பழும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இயைபு கொள்ளுதல் இறுதியை முதலாகக்கொண்டு இனையியைபு முதலியனவாகக் கொள்ளவேண்டும். இவையன் றி அடி தோறும் முதற்கண் (இறுதிக்கண்) ஒரெழுத்தீ வந்து ஒன்றலால் அடியைபுத் தொடையும் அமைந்திருத்தலறிக.

ii. எதுகைத்தொடை விகற்பத்திற்கு உதாரணம். நேரிசையாசிரியம்.

‘பொன்னி னன்ன பொறிசணங் கேந்திப் (இனையெதுகை.)
பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி (பொழிப்பெதுகை.)
மின்னவ பொழிவடங் தாங்கி மன்னிய (ஒருங்கெதுகை)
நன்னிற மென்மூலை மின்னிடை வருத்தி (குழுமெதுகை)
என்னையு மிழுக்கண் டுன்னுவித் தின்னடை (மேற்கதுவாயெது
கை.)
அன்ன மென்படை போலப் பன்மலர்க் (கீழ்க்கதுவாயெதுகை)
கன்னியும் புன்னை யின்னிழற் றன்னிய (முற்றெதுகை.)
மயிலேய் சாயலவ் வானுதல்
அயில்வே வுண்கணம் மறிவு தொலைத்தலே.” (உடு)

இதற்கும் இனையெதுகை முதலிய ஏழு விகற்பழும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவையன் றி அடியெதுகைத் தொடையும் அமைந்திருத்தலறிக.

iii. முரண்டொடை விகற்பத்திற்கு உதாரணம். நேரிசையாசிரியம்.

‘தீநிடிப் போக லல்கு லொக்குபு (இனைமுரண்)
கருங்கிய நக்கபிற் பெநுது டடங்கங்கிக் (பொழிப்புமுரண்.)

துவிந்து சணங்கரும் பியக்காங்கை விரிந்து (ஒருங்முரண்.)
சிறிய பேரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன் (குழுமூரண்.)
வெள்வளைத் தோருஞ் ரேயரிக் கருங்கனும் (மேற்கதுவாய்மூ
றண்.)

இநுக்கைய நிலைபு மேக்கெழி லியக்கமும் (கீழ்க்கதுவாய்மூறண்)
துவர்வாய்த் திற்கொலு பூந்தெனை பூநியா (முற்றமுரண்.)
தெண்ற மின்னண மாகுமதி
பொன்றிசழ் கெடுவேற் போர்வல் லோரே.” (உச)

இதனுள் இனைமுரண் முதலிய ஏழு விகற்பழும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவையன் றி அடிமுரண்டொடையு மைமந்திருத்தலறிக.

iv. அளபெடைத் தொடை விகற்பத்திற்கு உதாரணம். நேரிசையாசிரியம்.

‘தாஅட் டாஅ மரைல ருமக்கிப் (இனையளபெடை)
பூங் குலை போந் தருந்திக் (பொழிப்பளபெடை)
காஅம்ச் செங்கெற் கறித்துப் போந்த் (ஒருங்களபெடை)
மாஅந் தாஅன் மோந்த் டெருமை (குழுமயளபெடை)
தேளம் புன்விகைச் சோந்த் பாஅல் (மேற்கதுவாயனபெடை.)
மீஞு னுங்க் துகனுஞ் கீஞீர் (கீழ்க்கதுவாயனபெடை.)
ஆங் னுங் நீஞு ஹீஞீர் (முற்றனபெடை.)

ஊரன் செய்த கேண்மை
ஆய்வளைத் தோழிக் கலரா னேவ்.” (உச)

இதனுள் இனையளபெடை முதலிய ஏழு விகற்பழும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவையன் றி அடியளபெடையும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

25. எதுகை மோனையின்றி வநும் பாட்டுக்களுமில் வோ?

அவ்வாறு வரும் பாட்டுக்களுஞ் சில உளவாம்.
நேரிசை யாசிரியம்.

(உ.-ம்.) “ஷத் தேவங்கை வியங்கினை யேறி
மயிலின மகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே.” எனவரும்.

இப்படி எதுகை மேரனையின்றி வருவனவற்றைச் செந்தொடை யென்பர் யாப்பருங்கலக்காரிகைகாரர். இவையன்றி அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத் தொடைகளும் உண்டு.

அந்தாதித்தொடை.

அந்தமாய் நிற்கும் எழுத்து, அசை, சீர் முதலியன ஆதியமாய் நின்று தம்முள் ஒன்றத் தொடுக்கப்படுத் தொடை அந்தாதித்தொடை எனப்படும்.

(உ.-ம்.) “உலகுடன் விளக்கு மொளிதிக எவ்வர்மதி
மதிலவ னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழுற் பொற்புடையாரங்ம
ஆசனத் திருந்த திருந்தோளி யறிவன் } அடியந்தாதி
ஆசனத் திருந்த திருந்தோளி யறிவனை } அறிவுசே ருள்ளமே டருங்கவம் புரிந்து
துண்ணிய மாந்தர தேங்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் வினாமிசை யுலகே.” (உ.-க)

இதனுள், ஆசனத் திருந்த + ஆசனத் திருந்த என்பது அடியந்தாதி. உலகே + உலகுடன் என்பது மண்டலவழியந்தாதி. மற்ற எழுத்து அந்தாதி முதலியவற்றைக் கண்டு கொள்க.

இரட்டைத்தொடை

அடியின் முதலில் வந்த மொழிதானே அந்த அடி முழுதுங் தொடுக்கப்பட்டு வருவது இரட்டைத்தொடை எனப்படும்.

(உ.-ம்.) “குக்குமே யோக்குமே யோக்குமே யோக்கும்
வினக்கினிற் சிரை யோக்குமே யோக்கும்
குக்கொட்டிப் பூவி னிறம்” (உ.-க)

இதனுள், முதலடியிலே முன்வந்த சொல்லே முழு வாதும் வந்ததைக் காண்க.

இவற்றின் விரிவுகளைல்லாவற்றையும் யாப்பருங்கலக் காரிகை, யாப்பருங்கல விருத்தி, தொல்காப்பியச்செய்யுளியல், செய்யுள்தால், சிதம்பரச்செய்யுள் கோவை முதலாம் தால்களிற் கண்டு தெரிந்து கொள்க.

உறுப்பியல் முற்றிப்பு,

2. செய்யுளியல்.

26. பா வென்பது யாது?

இரண்டு முதலிய அடிகளால் ஆக்கப்பட்டு வெண்பா முதலிய பெயர்பெற்று வருவதாம்.

27. அப் பா எத்தனைவகைப்படும்?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா ஆகிய நான்கெலூடு மருட்பா, நூற்பா, என்னும் இரண்டுக்குடி அறுவகைப்படும்.

“வெண்பா அவல் கல்யே வத்சி
ஆகிய நான்தும் முறைசிறநீ் தனவே
மநுட்பா நூற்பா விளைடுளி கூட்டி
அறுவகை யென்பர் நேறியறிந் தோடே”

(எ-து. து-ம்.)

யாப்பிலக்கணம்

பாவினம்.

28. அந்நான்கு பாவிற்கும் வரும் இனங்கள் யாவை?

இனம் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என ஒவ்வொன்றஞ்சும் தனித்தனி மும்முன்றும்.

1. வெண்பா.

29. வெண்பாவின் இலக்கணம் என்கின்?

வெண்பா—ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும், ஏணையடி நாற் சீரடியாகவும் பெற்று, காய்ச்சிரும் அகவற்சிரும், வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையுக்கொண்டு மற்றைச் சிருந்தளையும் பெறுது செப்பலோசை யடைத்தாய்காசு—பிறப்பு—நாள்—மலர் என்னும் வாய்பாட்டின் ஒன்று கொண்டு முடிவது பொதுவிலக்கணமாம்.

‘குற்றடி முச்சீராக முடிந்தும்
ஏணைய வடிகள் நாற்சீர் பெற்றும்
இயற்சீர் காய்ச்சீர் எட்டுணை பிழையாது
வெண்சீர் இயற்சீர் வெண்டளை கோண்டும்
சேப்பலி கையிற் றப்புத லிண்றி
ஏணை சீர்தளை யியன்றிடப் பெறுது
காசே நாளே மலரே பிறப்பே
எனுவாய் பாட்டி நேள்றும் முடிவது
வெண்பா விலக்கண மேளவேண்டினரே.

எ.து கு.ம்.

வெண்பா ஓசை செப்பலோசை யெனப்படும்.

‘செப்ப விசையன வெண்பா மற்றவை
அங்கடி சிங்கடி யாகலு மவ்வடி
அங்கம் அசைச்சீராகலும் பெறுமே,’

செப்பலோசை: ஏந்திசைச் செப்பல், தூங்கிசைச் செப்பல், ஒழுகிசைச் செப்பல் என மூன்றுவகையாம்.
இவற்றுள்

‘வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை ஏந்திசைச் செப்ப வெண்மனூர் புலவர்’

(உ.ம்): ‘யாதானு நாடாமா ஓராமா வெண்டுருவன் சாங்துணையுங் கல்லாத வாறு’ (க.க.)

‘இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பைத் தூங்கிசைச் செப்ப வெண்மனூர் புலவர்’

(உ.ம்) ‘இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார் பெருமை பிறக்கிற் தலகு’ (க.க.)

‘வெண்சீர் ரொன்றலு மியற்சீர் விகற்பழும் ஒன்றிய பாட்டே யொழுகிசைச் செப்பல்’

(உ.ம்) ‘கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து சான்றுண்மை மேற்கொள்ள வார்க்கு.’ (க.க.)

30. அவ்வெண்பா எத்தனைவகைப்படும்?

குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, சிங்கியல்வெண்பா, பால்கிறைடவெண்பா என ஐந்துவகைப்படும்.

“துரளே நேரிசை இன்னிசை சிந்தியல் பல்லேடை யாமேன வெண்பா வைந்தே”

(எ.து. கு.ம.)

1 குறள்வெண்பா.

31. குறள்வெண்பா எவ்வாறுவரும்?

இரண்டடியாய் ஒருவிகற்பத்தாலேனும் இருவிகற்பத்தாலேனும் வரும்.

யாப்பிலக்கணம்.

“ஈரடி கோண்டு விகற்ப மிரண்டாய்
முடியுமாமேன மோழித்தனர் புலவர்” (எ.து.து.ம்.)

(1) ஒரு விகற்பக்குறள்வெண்பா.

(உ.ம்) “உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர்.”

இஃதொரு விகற்பக்குறள்வெண்பா (தவர்) மலர் என்
நூம் வாய்ப்பாட்டான் முடிந்தது.

(2) இருவிகற்பக்குறள்வெண்பா.

(உ.ம்) “கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கில்லை
வெல் கூற்றின் ரேற்றங் கோள்.”

இஃதிருவிகற்பக்குறள் வெண்பா மேற்படிவாய் பாட
டான் முடிந்தது.

2. நேரிசைவெண்பா.

32. நேரிசை வெண்பா எவ்வாறு வரும்?

நான்கடியாய் இரண்டாமடியிறுதிச்சீர் முதற்கீழு
டைக்கேற்ற தனிச்சொல்லாய்வர அடிமுழுவதும் ஓர்
எதுகையாகவேனும், முன்னிரண்டடி ஓர் எதுகையாக
வேவனும் பின்னிரண்டடி மற்றேர் எதுகையாகவேனும்
வரும்.

“நேரிசை வெண்பா நான்கடி கோண்டு
இரண்டா மடியிற் உனிச்சோற் பேற்றும்
இருவிகற் பாகியு மிருவிகற் பாகியும்
வருமேன வேண்டினர் வண்டமிழிப் புலவர்”
(எ.து.து.ம்.)

செய்யுளியல்

(1) ஒருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

(உ.ம்) “கூற்றங் குமைத்த குரைகழற்காற் கும்பிட்டுத்
தோற்றக் குடைத்தேக் குடைத்தேமாற்—சீற்றஞ்செய்
யேற்றினுன் றில்லை யிடத்தினு னென்னினியாம்
போற்றினு னல்கும் பொருள்” (க.க.)

இஃது ஒரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா மலர் என் நூம்
வாய்ப்பாட்டான் முடிந்தது.

(2) இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.

(உ.ம்) “ஏற்றுக் குள் ஞர்க்கா னெயிலெரித்தான் மார்பிடந்தா
என்றா னிழுன்மணி வண்ணத்தான்—கூற்றெருருபான்
மங்கையான் பூமகான் வார்ச்சா—யா னீண்ணுடியான்
கங்கையா னீன்கழலான் காப்பு” (க.க.)

இஃதிருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா காசு என் நூம்வாய்
பாட்டான் முடிந்தது.

3. இன்னிசைவெண்பா.

33. இன்னிசைவெண்பா எவ்வாறு வரும்?

இருவிகற்பத்தாலேனும் பலவிகற்பத்தாலேனும் கான்
ஏடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி வரும்.

“நான்கடி பேற்றுத் தனிச்சோல் லின்றி
இருவிகற் பாகியும் பலவிகற் பாகியும்
நேரிசை வேண்பா வியலிப் ரிநிதும்
வருவன வேல்லா மின்னிசை வேண்பா.”

யாப்பிலக்கணம் .

1. ஒருவிகற்ப இன்னிசைவென்பா.

(உ.-ம்) “துகழர் பெருஞ்செல்வங் தோன்றியக்காற் ரூட்டுப் பகடு நடக்கூழ் பல்லஸ்ரோ இன்க
வகுறுற யார்மாட்டு சில்லாது செல்வஞ்
சக்டக்காற் போல வரும்.” (கஶ)

இது தனிச்சொல்லின்றி ஒருவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவென்பா.

2. பலவிகற்ப இன்னிசைவென்பா.

(உ.-ம்) “கடற்குட்டம் போழ்வார் கலவர்ட் படைக்குட்டம்
பாய்மா வடையா னுடைக்கிற்குங் தோயி.
றவக்குட்டங் தன்னுடையா. னீங்கு மலைக்குட்டம்
கற்றுன் கடங்கு விடும்.” (கஶ)

இது தனிச்சொல்லின்றிப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவென்பா. அன்றியும்,

“மழுயின்றி மாங்கிலத் தார்க் கிள்லை—மழுயும்
தவமிலா ரில்வழி யில்லைத்—தவமு
மரசிய வில்வழி யில்லை—யரசனு
மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்.” (கஶ)

என அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று வருவதும்

“காதன் மகனிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றூர் கெஞ்சும் பிழைத்தகண்றூர் கண்ணஞ்சும்
‘போதம் படரும் புலியூரே—தாதுண்டு
வண்டுறங்கு நீங்கடையோன் வைப்பு.’” (கஶ)

என முன்றுமழுயினுதி தனிச்சொற்பெற்று வருவதும்,
†போல்வார் கயவர் என்றும் பாடும்.

செய்யுளியல்

“அங்கண் விசும்பி னகனிலாழ் பாரிக்குங்
திங்குஞ் சாங்கேரூ மொப்பர்மத்—றங்கண்
மஹவாந்துஞ் சாக்கேராஃ தாற்றூர் தெருமருங்து
தேய்வ ரொருமா சுற்ன்.” (கஶ)

என இரண்டாமடியிறுதி தனிச்சொற்பெற்று மூன்று
விசுற்பத்தான் வருவதும், பிறவாறு நேரிசைவென்பாவிற்
சிறிது வேறுபட்டு* வருவனவும் இன்னிசை வெண்பாவாம்.

4. சிந்தியல்வெண்பா.

34 சிந்தியல்வெண்பா எவ்வாறு வரும்?

மூன்றடியாய் (1) நேரிசைவெண்பாவைப்போல வருவது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவென்றும், (2) இன்னிசை வெண்பாவைப்போல வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவென்றும் பெயர்பெற்று வரும்.

“முன்று பேற்று நேரிசை போன்று
தனிச்சொப் பேற்றுல் நேரிசைச் சிந்தியல்
இன்னிசை போன்று தனிச்சோப் பேறுவிடல்
இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா முறையேன
அதற்குதான் தோன்னு ஸ்திவடை யோரோ.”

(எ.து. கு.ம்.)

(1) நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

(உ.-ம்) ‘அறிக்தானை யேத்தி யறிவாங் கறிக்கு
செறிக்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்பச்—சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்க்கு கொண்டு’

இது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. (கஶ)

*வேறுபடுதலெல்லது பலவிகற்பத்தால் வருதலை.

(2) இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

(2-ம்) “போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் கூற்றங் குமைக்க வருமுன் நமரங்கா னேற்றகங்கான் பொற்றி விளை” (சக)

இஃதின்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

5. பங்கிரூடை வெண்பா.

35. பங்கிரூடைவெண்பா எவ்வாறு வரும்?

நான்கடியின் மிக்க பலவடிபெற்றுவரும்.

‘வேண்பாச் சீர்தலை மிகவும் விரவி
நாள்கடி யின்மிகு பலவடி யாலும்
பங்கிரூடை வெண்பா நடக்கு யேன்றுரோ.’’ (எ.து. து-ம்.)

(2-ம்) “கையக மெல்லாங் கழனியா கையகத்துட்
செய்யகமே நாற்றிகையின் நேயக்கள் செய்யகத்துள்
வான்கரும்பே தொண்டை வளாடு வான்கரும்பின்
சாரேயங் நாட்டிற் றலையுர்கள் சாரட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றுன் கச்சியகம்” (ஏ.ஞ.)

இஃதிதழிப் பல விகற்பப் பங்கிரூடை வெண்பா.

வெண்பாவினம்.

36. குறள்வெண்பாவிற்கு இன்ம் யாவை?

(1) குறள் வெண்செந்துறையும் (2) குறட்டாழிசையும் இல்லாம்.

செய்யுளியல்

உகை

“துறள்வெண் செந்துறையும் துறட்டாழிசையும்
துறள்வெண்பா வினமேனக் கூறி வைத்தனரே”
(எ.து. து-ம்.)

(1) குறள் வெண்செந்துறை.

37. குறள்வெண்செந்துறை எவ்வாறு வரும்?

விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஒசையும் உடையதாகி
எனைத் துச் சீரானும் அனிவொத்த இரண்டாய்யாக் வரும்.

‘எனைத்துச் சீரானு மனவோத் தீர்ண்டடி
விழுமிய பொருளு மேருகிய வோசையும்
நிரம்பி முடியின் துறள்வெண் செந்துறை’’
(எ.து. து-ம்.)

(2-ம்) “ஆர்ச்சி யுகத்து மக்கட் கெல்லா
யோதலி் சிறந்தன் ரெழுக்க முடிடனோ” (சக)

(2) குறட்டாழிசை.

38. குறட்டாழிசை எப்படி வரும்?

(1) நாற்சினின் மிக்க பல சீரான் வரும் அடி இரண்டாப் கற்றடி குறைந்து வருவனவும் (2) விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வோசையுமின்றிக் குறள்வெண்செந்துறை
அற் சிதைந்து வருவனவும் (3) வேற்றுத்தலை விரவிய குறள் வெண்பாவுமென முன்றுவகைப்பட்டு வரும்.

“ாற்சி ரின்மிகு பலசீர் கோண்டு
அடியிரண் டாகி யிழ்றுடி துறைத்தும்
ஒழுகிய வோசையும் விழுமிய பொருளும்
இன்றிக் துறள்வெண்செந் துறையிற் சிதைத்தும்
வேற்றுத் தலைவிரவிய துறள்வெண் பாவுமென
முவகை யேற்று முறைவதுத் தனரே.” (எ.து. து-ம்.)

(2-ம்) (1) “நன்னு வார்வினை நைய நாடோது சற்ற வர்க்கர சாய் [குானாந் கண்ணி ஞாடி யேயடை வார்.ள் கற்றவரே” (ஸன)

[இது முதலடி பல சீரான்மிக்கு ஈற்றாட்சிகுறைந்து வந்தது] எனவும்,

(2) “அறுவர்க் கறுவகரைப் பெற்றுங் கவுத்தி மறுவது பத்தினி போல்வையி னேரே.” (சஶ)

[இஃது அளவொத்து இறதிவாய்ப்பாட்டின் வெண்டனை பெற்றுவந்தது] எனவும்,

(3) “வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைக்கைத் திருநதலாள் பண்ணடைய எல்லன் படி.” (சக)

[இது வேற்றுத்தனை விரலியது] எனவும் வரும்.

i. வெண்டாழிசை.

39. வெண்பாவினம் மூன்றாணுள் வெண்டாழிசை யேவ்வாறு வரும்?

(1) மூன்றாய்ய முதலிரண்டடியும் நாற்சீராயும் ஈற்றாட்சியொன்றும் வெண்பாவைப்போல முச்சீராயும் முடி வி பெற்று வேற்றுத்தனை விரலி வருவனவும், (2) சிந்தியல் வெண்பா ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவனவு மென இருவகைப்பட்டு வரும்.

‘மூன்றாய்ய கூக்கு முதலிரண்டடியும் நாற்சீராய்ய மிழுத்தியடி யோன்றும் வெண்பா வைப்போல் முச்சீர்த் தாக்கை வேற்றுத் தலைகள் விரலி வந்துவும் நாற்றியல் வெண்பா வோந்துபொந்து மேள்கூவு நூடுக்கி வருவது மறிந்த வெண்டாழிசை இலக்கண மேன்றனர் கலக்காலில் புலவர்.’’ (எ.து. கு.ம்.)

(2-ம்) (1) “நன்பி தென்று தீய சொல்லார் மூன்பு சின்று முனிவு செய்யா சன்பு வேண்டு பவர்.” (கு)

இது மூன்றாடியால் வந்த வெண்டாழிசை.

(2) “அம்பேருண் கண்ணார்க் கழிக்க மட்டகெஞ்சே கொப்பே துட்டயான் கழலிறைஞ்சா தென்கொவியாம் வய்பே யிறக்கு விடல் வாணேருண் கண்ணார்க் கழிக்க மட்டகெஞ்சே சீஞ்சம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொவியாம் வீணே யிறக்கு விடல் கோளாருண் கண்ணார்க் கழிக்க மட்டகெஞ்சே யானாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொவியாம் வாளா விறக்கு விடல்.” (கு)

இது சிந்தியல் வெண்பா ஒருபொருள்பேல் மூன்று டுக்கி வந்த வெள்ளைத்தாழிசை.

2. வெண்டுறை.

40. வெண்டுறை எவ்வாறு வரும்?

மூன்றாடிமுதல் ஏழடியிருகப் பின்பு சின்ற சிலவடிகளிற் கில் சீர் குறைந்து வரும். இவற்றுள் எல்லா அடியும் ரூபோசையால் வருவனவன்றியும் முன்பிற் சிலவடிகளோ ரூபோசையாயும் பின்பிற் சிலவடிகள் மற்றொருரோசையாயும் வருதலுமுண்டு.

‘மீன்படி முதலா யேழடி யிறுவாய் பின்புறு சிலவடி சிலசீர் தலைந்தும் எல்லா வடிடி மோரோஷை பேற்றும் முன்னிற் சிலவடி யோரோசை யாயும்

பின்வரி சிலவடி ஹேறேசை யாலும்
முடியு மேன்பார் முடிடுணர்ந்த தேட்டே.”
(எ.து. சு.ம்)

(உ.ம்)
“படர்தருவெவ் வினைத்தொடர்பாற் பவத்தொடர்புப்
பவத்தொடர்பாற் படராவிற்கும்
விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்புப் வினைத்தொடர்புச்
*கொழிபுண்டோ வினையேற்கம்மா
விடர்பெரிது முடையேன்மற் றன்செய்கே என்செய்கே
நடலரவ மஹரக்கசைத்த வடிகேளோ வடிகேளோ.” (இட.)

இது நான்கடியாய்ப் பின் இரண்டடி இருசீர் குறைந்
அவந்த ஒரொலி வெண்டுறை.

“குற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிக்கறஞ்சக்
கொழுக்தேன் பில்கி
ஸுற்றிருக்குக் கில்லைவனத் சசம்பிரிக்கும் பசம்பொன்மன்றத்
தொருதா ஞஞ்சி
வண்போ டச்சடர் மகுடமா டப்பிரைத்
துண்டமா. டப்பிவித் தோலுமா டப்பனி
ரண்டமா டக்குலைக் தகிலமா டக்கருங்
கொண்டலோ உங்குதம் கோதையோ உங்கறைக்
கண்டனு உங்கிறங் காண்மினே காண்மினே.” (குக.)

3. வெளி விருத்தம்.

41. வெளிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும்?

முன் நடியினாலேனும் நான்கடியினாலேனும் முற்றுப்
பெற்று அடிதோறும் இறதியில் ஒரு சொல்லையே தனிச்
சொல்லாகக் கொண்டுவரும்.

*கழிபுண்டோ என்றும் பாடம்.

“முன்று யாலும் நான்கடி யாலும்
முற்றுப் பேற்றிறு தியிலோரு சோல்லையே
தனிச் சொல்லாகக் கோண்டு வருமேன
செய்யுளில் வல்லோர் சேப்பினர் தாமே”
(எ.து. சு.ம்)

(உ.ம்)
“அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேயீரு—ஏரே போலுங்
வெங்கட் சுட்கை விடவரவிஸ் மேயீரு—ஏரே போலுங்
திங்கட் சுடையீருங் தில்லைவனத் துன்ஸீரை—ஏரே போலும்.”
இது முன்றடியால் வந்த வெளிவிருத்தம்.

“ஆவா வெங்கேற யஞ்சின ராழ்க்காடு—ரொருசாரார்
கூகூ வெங்கேற கூவீளி கொண்டா—ரொருசாரார்
மாமா வெங்கேற மாய்க்கனர் நீக்கா—ரொருசாரார்
ஏகீர் காகீ ரென்செய்து மென்று—ரொருசாரார்.” (குக.)
இது நான்கடியால் வந்த வெளிவிருத்தம்.

2. அகவற்பா.

42. அவற்பாவின் இலக்கணம் யாது?

அகவல்-நாற்சீரான் வரும் அளவடியதாகியும், இயற்
சீர் பயின்றும், அயற்சீர் சிரவியும், தன்தனை தழுவியும்,
பிறர்தனை மயக்கியும், கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி யென் னும்
இரு சீருங்கலவாது அகவலோசை உடைத்தாய் முன் று
முதலிய பல அடிகளால் வருவது அகவற்பா அனைத்திற்கும்
பொதுவிலக்கணமாம்.

“நாற்சீர் கொண்ட வளவடி யாகியும்
இயற்சீர் பயின்று மயற்சீர் விரவியும்
தன்தனை தழுவியும் பிறதனை மயக்கியும்
வற்சீர் சீரிப் பின்னர் வீடு விரவாதும்

யாப்பிலக்கணம்

முன்று முதலாப் பலவடி கோண்டு
அகவ லிசையிற் கூகழு நடந்து
முடிவதே யகவல் முறையேனக் கூறுவர்.” (எ.து.து.ம்.)
அகவலோசை.

“அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை
ஏ, ஓ, ஈ, ஆ, என, ஐ என் றிறுமே.” (எ.து.து.ம்.)

அகவலோசையானது ஏந்திசையகவல், தூங்கிசையகவல், ஒழுகிசையகவல் என மூன்றும். அவையாவன:-

“நேர்நேர் இயற்றன யான்வரு மகவலும்
நிரந்தர யியற்றன யான்வரு மகவலும்
ஆயிரு தலையு மோத்தாகி யகவலும்
ஏந்த தூங்க லோழுக லென்றிகவ
ஆயிர்த் தீளிகற யாது மேன்ப.” (எது. து.ம்.)

43. அவ்வகவற்பா எத்தனை வகைப்படும்?

நேரிசை யாசிரியப் பாவும், இணைக்குற ஸாசிரியப்பாவும், நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமலி மண்டில வாசிரியப்பாவுமென நான்கு வகைப்படும்.

“நேரிசை யிணைக்குறன் நிலைமன் டிலமே
அடிமலி மண்டில மென்றக வற்பாழை
நான்காய் வதுத்தனர் தீந்தமிழிப் பேரியோர்.” (எ.து. து.ம்.)

அகவல் ஆசிரியம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

i. நேரிசையாசிரியப்பா.

44. அந்நான்கனுள் நேரிசையாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

சுற்றயலடி முச்சிரடியும் மற்றை அடிகளெல்லாம் நாற்சீரடிகளுமாகப் பெற்றுவரும்.

செய்யுளியல்

“ஏற்றும்ப் பூச்சி ரடியில் நடந்து
மற்றைய வடிகள் நாற்சீர் பயின்று
நேரிசை யகவல் சிறுப் போநுந்தி
வருமேனக் கூறினர் பெருது நாலறிந்தர்.” (எ.து. து.ம்.)

(உ.ம்.) பெருந்தனை புகுங்கு பேரின்ப வெள்ள
முஞ்சிய புனிதன் மொழிந்த வாசகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியங்
தாசக லல்குலவேய்த் தோளிடத் தவணே.” (நிச)

என வரும்.

ii. இணைக்குறவாசிரியப்பா.

45. இணைக்குறவாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?
ஏற்றடியும் முதலடியும் ஒத்து நடுவடிகளில் ஒன்றும்
பலவும் ஒருசிரும் பலசிரும் சுறைந்து வரும்.
“ஏற்றடி முதலடி ஒத்து நடந்து
நடுவடி தமிழ்ல் ஒன்றும் பலவும்
ஒருசிரும் பலசிரும் சுறைந்து பயில்வறுமே.” (எ.து. து.ம்.)

(உ.ம்) “நீரின் நண்மையுங் தீயின் வெம்மையுங்
சாரச் சார்க்கு
தீரத் தீருங்
சார நூடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்க்கு
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே.” (நிச)
எனவரும்.

iii. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

46. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?
எல்லா அடியும் அ வா த் த நாற்சீரடிகளாகப்
பெற்று வரும்.

யாப்பிலக்கணம்

“சேய்யுள் மழுவது மளவுறு நாட்சீ
அடியாய் நடக்கும் நிலமன் டிலமே.”

(எ.து. து.ம்.)

(உ.ம்) “வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னட செவ்வியை யாகுமதி
யாரிங் தறிந்திச் சேலேரோ சாரற்
சிறகோட்டுப் பெருப்பதாக தாங்கி யாங்கிவ
ஞயிர்த்தவச் சிறித காமமோ பெரிதே.” (இ.ஏ.)
எனவரும்.

iv. அடிமறிமன்டில வாசிரியப்பா.

47. அடிமறிமன்டில வாசிரியப்பா எவ்வாறுவரும்:

எல்லா அடியும் அளவொத்து எவ்வடியை முதனு
விறுதியாகலச்சரித்தாலும் ஒசையும் பொருளும் வழுவாது
நிற்பக் கொண்டுவரும்.

“எல்லா வடியு மளவோத் தேவ்வடி
முதனு விறுதி யுச்சரித் தாலும்
ஒசையும் பேரநுறும் வழுவாது நிற்பது
அடிமறி மணிடில வாசிரி யம்மே.”

(எ.து. து.ம்.)

(உ.ம்) “தீர்த்த மெண்பது சிவங்கையே
யேதச் சூக்கல மெழிந்புலி யூரோ
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன தருவே.” (இ.க)

எனவரும்.

அகவற் பாவினம்.

(1) ஆசிரியத் தாழிசை.

48. அகவற் பாவினம் முன்றனுள் ஆசிரியத் தாழிசை எவ்வாறு வரும்?

செய்யுளியல்

எனைத் துச் சீரானுச் தம்முள் அளவொத்த மூன்றாய்.
யதாய்த் தனித்தே நலும் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கியே
னும் வரும்.

“எனைத் துச் சீரானுந் தம்முள எவோத்த
மூன்றடி கோண்டு தனித்தே பியன்றும்
ஒருபோநன் மேல்மூன் ஹடுக்கியும் வநுமே.”

(எ.து. து.ம்.)

(உ.ம்) “சத்தமு மாகியச் சத்தக் தாற்பெறு
மத்தமு மாகலி னணந்தன் கண்களே
யுத்தம இன்டெழுத் துருவங் காண்பன.” (க.ஏ)

இது தனித் துவந்த ஆசிரியத் தாழிசை.

(உ.ம்) “கன்று குணிலாக் கணியுதிர்த் த மாயவ
னீன்றுங் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையங் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி;
பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குதம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
லாம்பலங் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி;
கொல்லையஞ் சாரற் குருக்கொசித்த மாயவ
னெல்லைங் மானுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையங் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி.” (க.ஏ)

இஃது ஒருபொருள்பேல் மூன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத்
தாழிசை.

(2) ஆசிரியத் துறை.

49. ஆசிரியத் துறை எவ்வாறு வரும்?

எனைத் துச் சீரானும் வருமடி. நான்குடைய்தாய் ஈற்
றயலடி குறைந்தே நலும் முதலடியும் மூன்றுமடியுள் குறைந்
தே நலும் வரும். அவ்வாறு வருமிடத்து இடைமடங்கியும்
மடங்காதும் வரும்.

யாப்பிலக்கணம்

“ஏச்சி ரானும் வருமதி நான்காம்
நம்பி னயலடி துறையப் பேற்றும்
முதலாம் முன்று மதிதுறைந் தேவும்
வந்து நடக்கும் போதிடை மடங்கியும்
மடங்காதும் வந்மேன வதுத்தனர் புலவர்.”
(எ.து. சு.ம்.)

(2.ம்)

“கறைபொரு காணியாற்றங் கல்லத ரெம்முன்ளி வருவீ ராயி
னங்கியிருள் யாமதி தடுபுவியே நுப்மஞ்சி யகன்று போக
நகையுரு மேறு நுங்கைவே வஞ்சு நும்மை
வரையர மங்கையர் வெளவுக வஞ்சுதும் வார கூயோ.” (கூ.)
இது நான்கடியாம் ஈற்றப்பலடிகுறைந்துவந்த ஆசிரியத்
துறை.

(2.ம்)

இரங்கு குயிங்குமுலா விஸ்னிசைபாழ் தேனு
வரங்கு மணி பொழிலா வாழும் போலு மினவேனி
லரங்கு மணிபொழிலா வாடு மாயின்
மரங்கொன் மணங்தகன்றூர் நெஞ்சு மெக்செய்த தினவேனில்.”

இது நான்கடியதாம் இடையிடை குறைந்து இடை
மடக்காம்வந்த ஆசிரியத் துறை.

3. ஆசிரிய விருத்தம்.

50. ஆசிரிய விருத்தம் எவ்வாறு வரும்?
அளவொத்த சழிநெடிலடி நான்கினால் வரும்.
“அளவுடைக் கழிநெடி எடிநான் துறை
வரப்பேறு மேற்ப ஒகவல் விருத்தமே.” (எ.து. சு.ம்.)

i. அறுசீர்.

(2.ம்) “விடங்கு முரவி னிகைதநடங்க
விறல்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடங்குழ் காடன் காளிங்கண
கதிர்வேல் பாடு மாதக்கி

செய்யுளியல்

ந.கூ

கடங்குசேர் கொங்கை மலைதாந்தாம்
வடிக்கண் னீல மலர் தாந்தாம்
தடங்கோ னிரண்டும் வேய்தாந்தா
மென்னுங் தன்கைத் தண்ணுமையே.” (கூ.)
இஃது அறுசீர்க் கழிநெடி லடியால் வந்த ஆசிரிய
விருத்தம்.

ii. எழுசீர்,

(2.ம்) “கோழுனி வருக்குமரி தாய்முத மறைப்பனுவஸ்
கூறிய பரப்பி ரமமா
மோமெனுமெ முச்தின்வடி வாய்கட கவிற்றபுவி
பூரன் மகுடச் சடிலமேன்
மாமதி யின்தனது கோடென வெடுப்பமத
மாழுகன் முக்கை தொடவத்
தாமதிப் பணிப்பகையெ ஞூவர நதிப்புகவார்
தோணி யெனவிட்டகலுமே.” (கூ.)

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

iii. எண்சீர்.

(2.ம்) “அருவருக்கு மூலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்
கானங்கப் பெருவாழ்வா மாடல் காட்ட
மருவருக்கண் மதிவளிவான் யமானங் றீநீர்
மண்ணென்னு மெண்வகை யுறப்பின் வடிவகொண்ட
வொருவனுக்கு மொருத்திக்கு முருவொன் றூவல்
அருவையிங் தொருத்த னென்கோ வொருத்தியைக்கோ
விருவருக்கு முரித்தாக வொருவ ரெங்கே
ரியந்தொலில் தெனின்யான்மற் றெங்கோல் கேகனே” ()

இஃது எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

iv. ஒன்பதின் சீர்.

(2.ம்) “வளங்கு லாவரு மணங்க னூர்விழி
மயக்கி லேழுலை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள்
களங்கு லாருட வீற்கு போயிடு
காடு சேர்முனம் வீடு சேர்வகை கேண்மினே

துளங்கு சீல்சமி றழங்க வாடல்செய்
சோதி யானணி பூதியா ஒன்மை பாதியான்
விளங்கு சேவுடி யுனங்கொ ஸீரெமன்
விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே' (கூ.)
இல்லை ஒன்பதின்சீர்க்கழிவெட்டிலாசிரிய விருத்தம்.

V. ஒன்பதின் மிக்க சீர்.

(உ.ம்) "கைத்த லத்த மற்க ணிச்சி வைத்திடப்பு நத்தொ ருத்தி
கட்க ணைப்ப ணைக்கி ணைத்த திறலோரா
முத்த லைப்ப ணைக்க ரத்தெ மத்தர் சிற்சபைக்கு ணிற்கு
முக்க ணங்க ருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ
நித்தி லத்தி ணைப்ப கித்த கச்ச நுத்த டிக்க ணைத்து
நிற்கு மற்பு தத்த ணத்தி ணைடையேவே
நத்தி ரத்தி ணைத்தொ டுது விட்டு செட்ட யிற்க ணைத்தி
லக்க ஔற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே."

இது ஒன்பதின் மிக்க சீர்க் கழிவெட்டிலடி யாசிரிய
விருத்தம்.

3. கலிப்பா.

51. கலிப்பாவிற்கு இலக்கண மேன்னை?

கலிப்பா- வெண் சீர் மிகப்பெற்று மாச்சிரும் விளங்கனிச் சிரும் பெறுது பிறசீர்க்கனுஞ் சிறுபான்மை கலந்து
கலித்த ணையுர் அயற்றையுஞ் தழுவி துள்ளோசையுடைத்
தாய் தரவு-தாழிசை-அராகம்-அம்போதரங்கம்-தனிச்
சொல்-சுரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்பினுள் ஏற்பன்
கொண்டு, நாற்சூடியால் வருவது கலிப்பா அனைத்திற்கும்
பொதுவிலக்கணமாம்.

"வெண் சீர் விக்மா வினாப்பிக்கான் சீர்கள்
பேறுது பிறசீர்கள் சிறுவர வாகி
கலித்தை யயற்றை தழுவிப் பயின்று

செய்யுளியல்

சுக

தாவு-தாழிசை யராகத் தோடு
அம்போ தாங்கம் தனிச் சோல் கரிதகம்
எனுமாறு றப்பினு னோபன கோண்டு
கலியோசை சிறிதும் மேலிவு பேஶ்றிடாது
நாற்சீ ரடியால் நடப்பது கலிப்பா" (ஏ-து சு.ம்.)

கலிப்பா ஓலை.

கலியோசை துள்ளலோசை யெனப்படும். அஃது
ஏந்திசைத் துள்ளலும், அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்
துள்ளலுமென மூலகையாம். இவை முறையே கலித்
தனையான் விரவி வருவதை ஏந்திசைத் துள்ளலென்றும்,
வெண்டனையும் கலித்தனையும் விரவி வருவதை அக
வற்றுள்ளலென்றும், கலித்தனையும் பிறதனையும் விரவிவரு
வதைப் பிரிந்திசைத் துள்ளலென்றும் கூறுவர்.

52. அக்கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்?

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும், கொச்
சக்க கலிப்பாவுமென மூன்று வகைப்படும்.

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

53. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? அவையேவாறு வந்து?

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா—அம்போதரங்க
வொத்தாழிசைக் கலிப்பா—நேரிசை மொத்தாழிசைக்
கலிப்பா என மூன்று வகைப்படும்.

i. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

அவற்றுள், வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. ஒரு

தரவு—மூன்று தாழிசை—அராகம்—அம்போதரங்கம்—தனிச்சொல்—கரிதகம் என்னும் இவ்வாறுப்படும் ஒன்றன்பின் ஒன்றுறக்கொண்டு வரும். அராகமெனினும் வண்ணக்கொண்டு ஒன்றும். அதையிட யெனினும் அம்போதரங்கமெனினும் ஒன்றும்.

அராக வறுப்பானது அளவடிமுதல் எல்லா அடிகளாலும் வந்து, நான்கடிமுதல் எட்டடியளவாக வரும்.

அம்போதரங்க உறுப்பானது நாற்சீரடியாகிய ஈரடியால் இரண்டும், ஓரடியால் நான்கும், முச்சீரடியால் எட்டும், இரு சீரடியாற் பதினாறுமாக வரும். சிறுபான்மை முச்சீரடி நான்கும், இருசீரடி எட்டுமாகவும் வரும்.

‘வண்ணக் ஒத்தாழிக்கீக் கலிவரு நிலையே
தாவோன் ஸ்டனே தாழிசை ழன்றும்
அராக மம்போ தாங்கந் தனிச்சோல்
கரிதக மேனுமா ஜுபுப்பும் ஜைநையே
தோன்றி நடக்கு மேன்மனூர் புலவர்.’

(எ.து, கு.ம.)

(உ.ம) ‘தொல் லுகம் படுசடிகைச் சுடர்மணி விளக்கேங்கும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுலியும் பணிசெய்ய
வந்தரதுங் துபிமுங்க வமரர்மஸர் மகழிச்சித
விஞ்சிரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
குடகத் தளர்ச்செங்கைத் துணை விதுணைக் கண்களிப்ப
வாடகத் திருமன்றத் தனவரத கடஞ்செய்வோய்!

இஃது ஆற்றித்தரவு.

முன்மலையுங் கொலைமடங்க வீருரியு மும்மதத்த
வண்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வண்ணேறும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் சுருமுகிலும் போர்த்தெ
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே [ன்ன

*செய்யளியல்

கடாக மெட்டும்விடங் காஞ்க மோரெட்டுங்
தடாக மலவயெட்டுங் தாந்ததள பூஞ்தகி லொன்று
முடஞக வடல்புரியுங் கொடுவரியி ஜுப்பொன்று
மடஞக வரவல்குற் கணி கீலயா வசைத்தனையே
வருசீலப் புயன் மலர மலரிதழிக் கண்ணியையு
மருங்க முயற்கன்க மகன் றமதிக் கண்ணியையு
கருங்கீலக் கண்ணியுமை செங்கைவரு கங்கையெனுக்
திருங்க்கண்ணியையுங் செந்சகைமேற்செநித்தனை பீ.ப.

இவை மூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

கறைவிட முகவரி சனல்விழி யோடுமின்ற
பிறையையி ரோடுமிடல் பெறுபக டொடுமட
லெறும்வல யொடுமுரு மிழுயென வருமொரு
மறவிய துயிர்கொள மலர்தரு கழவினை.

இலவிதம் மதிதுத விரதியை டிரதம்
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
வலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெதிர்கரு
சிலைமத னையடல் செய்துதல் விழிமினை.

உலகமொ டுயிர்களு முலைதா வலம்வரு
மலர்மகள் கொழுகனு மகபதி முகவிய
புலவரு மதிகளொர் புகலென முறையிட
வஜகடல் விடமுன முமுதசெய் தருளினை.
விசையிலெம் மிறைவியும் வெருங்ர விரசத
வசலம் தகைதர வடல்புரி தசமுக
ஞிசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில் பொன் மலரடி மணிவீர எரிமுவினை.

இவை நான்கும் அராகம்.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றுவல்
வருவமு முருவமு மகன்று நின்றனை.

சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி கிண்றுமச்
சொல்கையும் பொருளையும் நூற்று நின் றனை.

இவையிரண்டும் நாற்சீரடி யம்போதரங்கம்
(பேரெண்)

அங்கலம் வீளைந்தவர்க் கறமு மாயினை
பொன்னைம் விழுமுக்தவர் பொருளுமானை
இன்னைலம் விழுமுக்தவர்க் கிண்புமாயினை
.மெய்க்கலம் விழுமுக்தவர் வீடு மாயினை.

இவை நான்கும் நாற்சீர் ஓரடியம்போதரங்கம்.
(அளவெண்.)

முத்தொழிலின் வினைமுதனீ
மூவர்க்கு முழுமுதனீ
எத்தொழிலு மிறக்தோய்நீ
திறவாத தொழிலினை
இரு விசம்பிள் மேயைய்நீ
எழில் மலரின் மிகையோய்நீ
அரவணையிற் ருயின்ரேய்நீ
ஆவின்கீ. முயர்க்தோய்நீ.

இவை எட்டும் முச்சீர் ஓரடி யம்போதரங்கம்.
(இடையெண்)

பெரியைக் கிறியைக்
பெண்ணுாக் ஆணுாக்
அரியைக் களியைக்
அறமுாக் மறமுாக்
வின் னுாக் மண்னுாக்
வித்தாாக் வீளைவாாக்
பண்னுாக் பயனுாக்
பகையுாக் உறவுாக்

இவை பதினாறுப் பிரசீர் ஓரடி யம்போதரங்கம்.
(சிற்றெண்)

எனவாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

கற்பனை கழுஞ்சிக் பொற்கழ விறைஞ்சதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிகைத் தவழ்த்தாத்
தன்முகிற் குலக்க டாழுவுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமுங்
கீழ்மே முருவ வாரழற் பிழுப்பாய்
நின்றின் றன்மையை யுணர்த்தும்
பொன்றிக்கு புலியூர் மன்றுக்கு வோனே.

இஃது ஏழடி நேரிசை யாசிரியச் சுரிதகம்.

இவ்வண்ணை வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் தரவு
முதலிய ஆறு உறுப்புங் குறைவின்றி வந்தன.

ii. அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா—மேற்கொல்
லப்பட்ட தாழிசை முதலிய ஆறுங்கள் அராக மொழிக்க
ஐக்கு உறுப்பையுங்கொண்டு வரும். இதற்குதாரணம் பேற்
காட்டிய வண்ணை வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் அரசுக
மொழித்துக் காண்க.

iii. நேரிசையோத்தாழிசைக் கலிப்பா.

நேரிசையோத்தாழிசைக் கலிப்பா—தரவுமுதலிய ஆறு
ங்கள் அராகம் அம்போதரங்க மொழிந்த நான்குறுப்பையுங்
கொண்டு வரும். இதற்குதாரணம் மேற்காட்டிய வண்ணை க
வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் அராகத்தையும் அம்போ
தரங்கத்தையும் மொழித்துக் காண்க.

2. வெண்கலிப்பா.

54. வெண்கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? எவ்வாறு வநும்?

வெண்கலிப்பாவும் கலிவெண்பாவு மென இருவகைப் படும்.

i. வெண்கலிப்பா.

வெண்கலிப்பா—கலித்தளை விரவி ஈற்றி முச்சீரான் முடியும்.

(2 ம)

“தேல்செய்த முதர்வேற்கட்ட சிலைசெய்த சுடிகைதநல் மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்ச்செய்யா எடஞ்செய்யும் தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாந்சடையெயும் பெருமானின் கருணைபாழி திருகோக்கிற் கனிமாத உன்னென்குசம் வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்குலவர் காமஞ்சால் கடைகோக்கிற் கரைர்த்துகுருகா நிற்குமால் அவ்வண்ண மாறிசிற்ப தகமென்று லகமகமல்ட டெவ்வண்ண மாறிசிற்ப தின்று.” (எ.ஏ)

ii. கலிவேண்பா.

கலிவேண்பா—வெண்டளை தழுவி ஈற்றி முச்சீரான் முடியும்.

(2.ம) ‘சுடர்த்தொடை இ சேளாய் தெருவினு மாடு மணற்சிற்றிற் காவிற் சிநையா வடர்ச்சியபொற் கோதை பரித்து வரிப்பது கொண்டோடி கோதகக் செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலேர்காள் அன்னையும் யானு மிருங்தேமா வில்லுளே உண்ணுக்கிர் வேட்டிட நெனவங்தாற் கன்னை அடர்பொற் சிரக்தால் வாக்கிக் கூடரிமாய் உண்ணுக்கிர் ரூட்டிவா வென்று ஜென்யானும் தன்னை யறியாது செக்கறேங்மந் தெற்னை வளைமுன்கை பற்றி கவியத் தெருமத்திட் டன்னு யிவுனேருவன் செங்ததுகா ஜென்றேனு அன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையான் உண்ணுக்கிர் விக்கினு நென்றேனு வன்னையும்

செப்புளியல்

ச.எ.

தன்னைப் புறம்பழித்து நீவுயற் தென்னைக் கடைக்கண்ணுற் கொல்வான்போ ஞேக்கி நகைக்கூட்ட செய்தானக் கள்வன் மகன்.” (ஏ.க)

3. கொச்சகக் கலிப்பா.

55. கொச்சகக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? எவ்வாறு வந்து?

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா, பல்லிமுசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, என ஐந்து வகைப்படும்.

“தாவே தாவினை சில்பல் தாழிசை மயங்கிசை யேனக்கோச் சகக்கலி யைவகை.” (ஏ.து., சு.ம.)

i. தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

அவற்றுள் தரவு கோச்சகக் கலிப்பா— தரவு ஒன்று பெற்று வருவதாம்.

(2.ம) “அஞ்சம்போ னடையுமையா னகங்களிப்பச் சுரப்பாவ ரெஞ்சஞ்சேர் தருமன்பி னெறிமுனிவர் காங்குவிப்ப விஞ்சஞ்சீர்த் தனித்தில்லை வியன்பொதுவி னடமாடுங் கஞ்சங்தாழ் திருவுடிகள் கருதிமட ஞெழிசெஞ்சே.” ()

இஃது இவ்வாறு தனித்து வருதலன்றித் தனிச்சொல் அஞ் சரிதசமும் பெற்று வருதலுமுண்டு.

ii. தரவினைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

தரவினைக் கோச்சகக் கலிப்பா—இ ரண்டு தரவைக் கொண்டு வருவதாம்.

(2.ம) “வடிவடை செடிமுடி வானவற்கும் வெலற்கரிய கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனும் கொடிபடு வரைமார்பிற் கூடலார் கோமானே.”

இது தரவு

சா

யாப்பிலக்கணம்

எனவாங்கு. இது தனிச்சொல்.

“துணைவளைத்தோ விவண்மெலியத் தொன்னலங் தொடர்புண் கிணையலர்த்தா ராஞ்சுமே விதுவிதற்கோ மாறென்று [டாங் துணைமலர்த் தடங்கண்ணுர் துணையாகக் கருதாரே.”

இது தரவு.

அதனால் இது தனிச்சொல்.

“செவ்வாய்ப் பேதை யிவழிறத்

தெவ்வா ராஞ்கொலிங் தெண்ணிய வாறே.” (எக்)

இது சரிதகம்.

இஃநு இடையிடையே தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதச்தான் முடிந்தது.

iii. பீருழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

சிள்ளுழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா— சில தாழிசைக ஜோடி பிறவுறுப்புக்களையுங் கொண்டு வரும்.

(உ-ம்)

“பருஉத் தடக்கை மதயாளைப் பனையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக் குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைகுழ படைப்பரிமான் நேரிடுஞ்சும் பரங்துலு மறுக்கிணிடைக் கொடித்தாளை யிடைப்பொலித்தான் கூடலார் கோமானே.”

இது தரவு.

ஆங்கொருசார்

உச்சியார்க் கிறைவனு யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும் பச்சையார் மளைப்பைப்பம்பூட் புரங்தானுப் பாவித்தார் வச்சிரங் கானுத காரணத்தான் மயங்கினரே.

ஆங்கொருசார்

அக்கால மணிசிறைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து வக்கிரைன வடிவழித் தமாயவனுப் பாவித்தார் சக்கரங் கானுத காரணத்தாற் சமழுத்தனரே.

ஆங்கொருசார்

செப்புளியல்

சுகு

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாதீதழிந்து மயங்காச்செங் கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனுப் பாவித்தார் வேல்கொண்ட தின்மையால் விமிதராய் நின்றனரே.

இவை மூன்றுங் தாழிசை.

அஃந்தான்று

இது தனிச்சொல்

கொடித் தேச்த் தோக் றல் கொற்கைக் கோமான்

இஃபுக் தொருவன் செம்பூட் சேஎம்

என்றநனி யறந்தனர் பலரே தானும்

ஜவரு ஜொருவனைன் றஹிய லாகா

மைவரை யாளை மடங்கா வென் றி

மன்னவன் வாழி யென் றேத்தத்

தெண்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிக்தே. (எச்)

இது சரிதகம்.

இது தனிச்சொல் இடையிடைபெற்று ஒரு தரவும் மூன்று தாழிசையுஞ் சரிதமுங் கொண்டு நேரிசையொத் தாழிசைக் கலியிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தது.

iv பீருழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

பால்ருழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா—பல தாழிசைக ஜோடி மற்ற உறுப்புக்களையுங் கொண்டு வரும்.

(உ-ம்) “தன்மதியேர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து சனிகண்டாக் குண்மதியு முடனிறையு முடன்றனர் முன்னூட்கட் கண்மதியைப் பிழையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்த்து பெண்மதியின் மதிழ்ச்சின் பேரருஞ் பிறிதாமோ.

இது தரவு.

இளஙல மிவள்வாட விரும்பொருட்துப் பிரிவாயேல் தளஙல முகைவெண்பற் றுட்குழ றனர்வாளோ.

தணகல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல் வகைகல மிவள்வாடி வருங்கியில் விருப்பாளோ.

அணிகல மிவன்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிசல மகிழ்பேனி மாசோடு மதிவாளோ.
நாம்பிரியே மினியென் து நற நுதலைப் பிரிவாயேல்.
ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ.
குன்றனித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியாள்
அன்றனித்த வருண்மொழியா வருஞுவது மருளாமோ.
சில்பசலு மூடியக்காற் சிலம்பொவிச் சிறடிபரவிப்
பல்பசலுவு தலையனித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ.

இவை ஆறுங் தாழிசை.
எனவாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

அரும்பெற வில்ளினுங் தரும்பொரு எதனினும்
பெரும்பெற வரியன வெறுக்கையு மற்றே.
அதனால்,
விழுமிய தறிமதி வாழி
செழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே.”

(எ.ஞ)

இது சரிதகம்.

இது நால்தித்தரவும், இரண்டடித்தாழிசை ஆறும்,
தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றவந்த
பல்லாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

V. மயங்கிசைக் கோச்சகம் கலிப்பா.

மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா—தரவு—தாழிசை—
அராகம்—அம்போதரங்கம்—தனிச்சொல்—சுரிதகம் என்
அும் ஆறு உறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழுந்தும்
உறழுந்தும் பலவாறு மயங்கி வரும்.

“கலியிலுப் பாறு மிக்குங் குறைந்தும்
பிறழுந்து முறழுந்தும் பலவாறு மயங்கி
மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா வந்தே”

(எ.து. சு.ம)

(உ.ம.)

“மண்கிளர் கெடுமுடி மாயவனுங் தம்முனும்போன்
ரண்கிளர் கெடுங்கடலுங் கானலுங் தோன் றுமால்
நுரைநிறங் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைசங்க் திரைக்கு மேமஞ்சா றுறைவகேள்,

மலையென மழுதென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவங் திசைப்பினும்
வழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுங்கீர் பரங்தொழுது மேமஞ்சா றுறைவகேள்.

இவையிரண்டுங் தரவு.

கொடிபுரைய நுழைதுசப்பிற் குழமுக்கமர்க்க திருமூகத்

[தோன்]

தொடிதெக்கிழ்ந்த தோன்கண்டுங் துறவுலனே யென்றியால்.

கண்கவரு மணிப்பைப்பட்டு கயில்கைவய சிறுபுறத்தோ
டெண்பனிநீ ருக்க்கண்டுக் திரியலனே யென்றியால்

நீர்ப்புத்த நிரையித்துக் கணிசுரூசிசுத் புருவத்தோள்
பீர்ப்புத்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால்.

கனைகுருவ்யாற் றிருக்கரபே ராற் கைசில்லா துண்ணெகிழ்து
நினையுமென் னிலைகண்டு கீங்கலனே யென்றியால்.

வீழ்ச்சடரி னெய்யேபோல் விழும்கோய் பொறுக்கலாத்
தாழுமென் னிலைகண்டுக் தாங்கலனே யென்றியால்.

கலங்கவிழ்த்த சாயகன்போற் களோதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனை யென்றியால்.

இவை ஆறுங் தாழிசை.

அதனால்

இது தனிச்சொல்.

அடும்பயி விறும்பி னெடுப்பணை மிசைதொழுங்
கொடும்புற மடலிடை மொடுங்கின குருகு

செறிச்ரு செருவிடை யெறிதொழி விளையவர்
கெற்றிரு புரவியின் மறிச்ருங் திமில்.

அரசுடை நிரைப்படை விரைசெறி முரசென
நுரைவரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்
அலங்கொளி யலிர்சுட ரிலங்கொளி மலர்தொறுங்
கலங்கெறி காலோடு புலம்பின பொழில்.

இவை நான்கும் அராகம்.

விடாது கழலுமென் வெள்விளையுங் சவிர்ப்பாய்மன்
கெடாது பெருதுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ.

ஒல்லாது கழலுமென் ஞெளிவிளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருதுமென் ணெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.

தாங்காது கழலுமென் றகைவிளையுங் சவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருதுமென் ணெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.

மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுரையாய்
துறவாத தமருடையேன் றயர்தீரு மாறுரையாய்.

காதலர் மார்பின் றிக் காபக்கு மருந்துரையாய்
எதிலார் தலைசாய யானுப்பு மாறுரையாய்.

இனைபிரிக்தார் மார்பின் றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
துனைபிரிக்த தமருடையேன் றயர்தீரு மாறுரையாய்.

இவை ஆறாந்தாழிசை,

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்.

பகைபோன் றதுதுறை பரிவா யின்குறி
நகையிழுங் ததுமுகம் கனிகா னீற்றுனம்
நகையிழுங் தனதோள் தலைசிறங் ததுதுயர்
புகைபரங் ததுமெய் பொறையாயிற் தென்னுயிர்.
இவை இருசீர் ஓரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

அதனால்

இது தனிச்சொல்.

இனையது நினையால் அனையது பொழுதால்
நினையல் வாழி தோழி தொலையாப்
பனியொடு கழிவு வண்கண்
எண்டனுடு கழிகவித துண்ணிய நோயே.” (எ.ஏ.)

இது சுரிதகம்.

இது தாழிசைண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்
லும், அராகம் நான்கும், பெடர்த்தும் ஆறு தாழிசையும்,
தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடி யெட்டம்போதரங்கவுறுப்
பும் பெற்று, நான்கடியாசிரியச் சுரிதகத் தாலிற்றுக் கலிக்
கோதப்பட்ட ஆறுறுட்பும் மிக்கும் குறைந்தும் பிறழுந்தும்
உறழுந்தும் மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்ச
கக் கலிப்பா.

**56. மேற்சோல்லப்பட்ட கலிப்பாவிற்கு உறுப்
பாக வநுந்தரவு தாழிசைகளுக்கு அடிவரையறையா
மாறுன்னே?**

வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா அப்போதரங்க
வொத்தாழிசைக்கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு ஆறுடியால்வரும்.
மற்றைக் கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு முன்றுடிமுதலிய பலஅடி
களால் வரும்.

தாழிசை யொன்றற்கு அடி இரண்டே னும் மூன்றே
னும் நான்கே னும் வரும்.

“தாழிசை யோன்றி ரண்டே மூன்றுநான்
கடி பேஸ்று முடியவு மாது மேன்மனுர்.”

(எ.து. சு.ம்.)

கலிப்பாவினம்.

1. கலித்தாழிசை.

**57. கலிப்பாவினம் மூன்றற்குட் கலித் தாழிசை
எவ்வாறு வநும்?**

இரண்டு முதலீய பல அடிகளால் ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி தம்முள் அளவொத்து நிற்ப ததனித்தேனும் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடிக்கியேனும் வரும்.

“இரண்டு முதலாயிப்பாலவடி பேற்று
ஈற்றடி மிக்கு மேஜைய வடிகள்
தம்மன எவோத்து நிற்பதீ தனித்தும்
ஒருபொருள் மேல்மூன் றடுக்கி யேனும்
வருமேன வறைந்தனர் கலித்தா மிசையே.”

(எ-து. து-ம்.)

(உ.ம)

“இருக்கற முருவத் திருந்தன் பொழிற்றில்லை
மொருக்கற்றிக் கூத்தை யுணராய் மட்டெங்குசே!
இருக்கற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருக்கற்ற சோற்றப் புலம்பேல் வாழி மட்டெங்குசே!” ()
இது ஈற்றடி மிகுந்து தனித்துவந்த நான்கடிக் கலித்தா மிசை.

“கண்ட பன்றயனையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா ணுடிமே
நீண்ட சடையா ணுடி மெங்ப
மாண்ட சாயன் மீஸமகள் காணவே.” (எ.அ)

எனச் சிறுபான்மை ஏனையடிகள் ஒவ்வாது வருதலு முண்டு.

“செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புதுமிழை வம்மின் புலவீர்காள்!
முத்தேவர் தேவை முகிலூர்கி முன்னை
புத்தேளர் போலப் புகழ்மிழை வம்மின் புலவீர்காள்!
ஆங்கற் பக்ககண் ரளித்தருளுக் தில்லைவனப்
பூங்கற் பக்கதைப் புதுமிழை வம்மின் புலவீர்காள்!” (எ.க)

இஃது ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடிக்கி ஈற்றடி மிக்குவந்த கலித்தா மிசை.

2. கலித்துறை.

58. கலீத்துறை எவ்வாறு வரும்?

ஐஞ்சிரடி நான்கினைக் கொண்டுவரும்.

“நேடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை.”

(உ.ம.) “யானுங் தோழிய மாயமு மாடுங் தறைகண்ணீத்
தானுங் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
நேறனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே.” (அ.஽)

3. கலி விருத்தம்.

59. கலீ விருத்தம் எவ்வாறு வரும்?

நாற் சிரடி நான்கினைக் கொண்டுவரும்.

“நான்து சிரடி நான்கினைக் கோண்டு
கலிதன் விருத்தம் புலனுப் படக்கும்.”

(எ...து, து. ம்)

(உ.ம.) “வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கவி
ஞ்யதலி ஞெண்சட ராழியி ஞெறமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தென மன்னன் முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்.” (அ.க)
என வரும்.

60. மேற் சோல்லப்பட்ட கலீப்பாவினுங் கலீத் துறையினும் வேறுபட்டு வருங் கலீப்பாவுங் கலீத் துறையு மூளவோ?

உளவாம். அவை கட்டளைக் கலிப்பாவுங் கட்டளைக் கலீத்துறையு மெனப் பெயர்பெறும்.

4. கட்டளைக் கலிப்பா.

இது முதற்கண் மாச்சீர் பெற்று நாற்சொன் வருதூ அரையடியாகவும், அஃது இரட்டி கொண்டது ஒராடியாகவும், அவ்வடி நான்கு கொண்டுவரும். அரையடிக் கெழுத்து முதலசை நேராயிற் பதினெண்றும், கிரையாயிற் பன்னிரண்டுமாம்.

“சேய்யுண் முதலில் மாச்சீர் பேற்று
நாற்சீர் வநுவ தரையடி யாகவும்
அஃதி ஸீட்டி யோடி யாகவும்
அவ்வடி நாஃது நிறைவறு நடச்தும்
முதலசை நேரேயிற் பதினே ரேழுத்தும்
நிறையரை யாயிற் பன்னி ரேழுத்தும்
அரையடிக் கோதின ராந்தமி பறிதூர்.”

(எ.து. து.ம்.)

(உ.ம்)

“சொல்லி ஸீரிவ ராகைப்பட்ட டாரென்று
சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் கடையையோ
புல்லு வாரெவ் விதத்தினு மென்றுளம்
பூரித் தேயிருங் தேன்மட மங்கைமீர்!
செல்லு லாம்பொழிந் குவ ககருறை
திருவிற் கோல ரி னுமரு ளாகையா
லல்ல தேது திகம்பர ரெக்பொரு
னறையின் வன்கண்ண ராகைரென் மட்டுமே.” (அ.ஷ.)

எனவரும்.

5. கட்டளைக் கலித்துறை.

இது முதற்சீர்நான்கும் வெண்டளை பிழையாமனிற்பக்கடையொருசிரும் விளக்காயாகி வரும் ஐஞ்சிரடி நான்கு கொண்டு வரும்.

அது விளக்காயாப் வருவதன்றிச் சிறுபான்மை வேறு பட்டும் வரும்.

ஓரடிக்கெழுத்து முதலசை நேராயிற் பதினூறும் நிறையாயிற் பதினேழுமாம்.

“முதற்சீர் நாள்தும் வேண்டளை பிழையாது
கடையோரு சீரும் விளக்கா யாகி
ஐத்தி ரடி யோரு நாள்து கோண்டு
நேர்பதி னுறே திரைபதி னேடே
ஓரடிக் கேழுத்துச் சீருப் போந்தி
நடக்கு மேஸ்பர் செய்யுள் வல்லோரே.”

(எ.து. து.ம்)

(உ.ம்) “சிகைமலி வானுக லெங்கைய தாக மென்செழும்பூண் மலைமலி மார்பி வுதைப்பத்தங் தாண்றலை மன்னர்தில்லை யுலைமலி வேற்படை யூனிற் கள்வரில் லெண்ணவன்னிக் கலைமலி காரிகை கண்முத்த மாலை கலும்தனவே. ()

எனவரும்.

4. வஞ்சிப்பா.

61. வத்சிப்பாவின் இலக்கணம் யாது?

பெரும்பாலும் தன் தளையும் சிறுபான்மை பிற தளையுங் தமுவி இருசீரடியாலேனும் முச்சீரடியாலேனும் மூன்று முதலசை பல அடிகளைக் கொண்டு தனிச் சொற் பெற்றுத் தூங்கலோசை உடையதாய் அகவற் சரிதகத் தான் முடிவதாம்.

வஞ்சி ஓனச தூங்கலோசை எனப்படும். இஃது ஏந்திசைத்துங்கல், அகவற்றாங்கல், பிரிந்திசைத்துங்கல் லென மூவதைப்படும். அவற்றுள்,

நீ

யாப்பிலக்கணம்

- ஓன்றிய வஞ்சித்தலோயான் வருவது ஏந்திசைத் தூங்கல்.
- ஓன்றுதலஞ்சித்தலோயான்வருவது அகவற்றாங்கல்.
- இவ்விரண்டாலும், பிறதலோயாலும் வருவது பிரிந்திசைசத்துங்கல்.

“தன்றளை மிக்கும் பிறதலோயாகியும்
துறளாடி சிந்தடி யாகிய விரண்டனில்
முள்ள முதலாப் பலவடி கோண்டு
தனிச்சோற் பெற்றுச் சுரிதசம் பயின்று
வஞ்சி யோசையி லேத்துக்குத் திண்டு
வந்தலே வஞ்சி யிலக்கண மேன்ப.”

(எ...து, து...ம்)

i. குறளை வஞ்சிப்பா.

(உ...ம்) குந்தாமரைப் போதலமரத்
ஶம்புனலிக்ட மீண்றிருத்தரும்
வளவயலின்டக் களவயிழ்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மலைக்கிலப்பவ
மலைக்கிலம்பிய யணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நாலும்,
மகிழுமகிழ்தாங் கூரன்
புத்த லானுப் பெருவண் மையனே

(அநு)

ii. சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

“எறிவெண்டிரைக் கடல்குழ்புவி யெளிதெய்தினும்
இறவங்குடைப் பொழுதயங்கிட லுளதென்னினு
அறிவிழ்றிறத் தயர்க்கார்படி நிலக்கின்றிலர்
அதனால்
முன்வரு மின்பினு முறைப்பட ஈடிற்
பின்வரு மிடர்மிகப் பெரிதா மெனவே”

(அசு)

செப்பியலியல்

நீகு

வஞ்சியினம்.

1. வஞ்சித்தாழிசை.

62. வஞ்சியினம் முன்றனுள் வஞ்சித்தாழிசை எவ்வாறு வநும்?

இரு சீரடி நான்கு கொண்டது ஒரு பொருண்மேல் முன்றுக்கீ வரும்.

“இருசி ரழக் கோரநான்து கோண்டு
ஒருபோருண் மேஸ்மீன் நடுக்கி வநுமே.”

(எ...து, து...ம்.)

(உ...ம்) “பின்யென்று பெயராமே
துணிச்சன்று தவஞ்செய்வீர்
அணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரே;
என்னென்று பெயராமே
கன் னின்று தவஞ்செய்வீர்
நக் மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே;
ஆர்வ கன்று பெயராமே
வரைசின்று தவஞ்செய்வீர்
உருமன்ற லுமைபாகன்
திருமன்ற பணியீரே.”

(அஅ)

2. வஞ்சித்துறை.

63. வஞ்சித்துறை எவ்வாறு வநும்?

இருசீரடி நான்கு கொண்டு வரும்.

“துறளாடி நான்து கோண்டு நடக்கும்மே.”

(எ...து, து...ம்.)

“பேரறி வண்ணுன்
சார விருந்த
ஊரிலூ மிஸ்லைன்
ரூர விகுத்தி.”

(அக)

3. வஞ்சி விருத்தம்.

64. வஞ்சி விருத்தம் எவ்வாறு வந்து வந்து?

முச்சீரடி கான்கு கொண்டு வரும்.

“சிந்தி நான்கு வந்து முடிவுறுமே.”

(எ...து, கு...ம்)

(உ.ம்.) “சாந்த ஜேதிய தாழ்மொழி
காய்ந்த வெலிரு காதிலும்
போந்த போக்கு புகுங்கிட
மாந்த ராகுல மன்னின்று.”

(கு)

5. மருட்பா.

65. மருட்பா எவ்வாறு வந்து?

புறநிலைவாழ்த்து கைக்கிளை வாயுஸறவாழ்த்து சேவியறி வுறை என்னும் நான்குபோருள் மேலும் வெண்பா முதலாக ஆசிரியப்பா ஈருக வருவனவாம். அவற்றுள் கைக்கிளை மருட்பாவினீற்றினில் வருமாசிரியம் இரண்டே அடியின தாய் அவ்விரண்டடியுள்ளும் ஈற்றயலடி முச்சீரதாய்வரும்.

“அந்தனர் பாழுத லரசர்பா விறுதியில்
வந்து மயங்கிப் புறநிலை கைக்கிளை
வாயுதை வாழ்த்தே சேவியறி வுறை
எனுதாற் போந்தி யெலு மேன்றே
அறிந்து கூறின ராந்திசி நேரே.”

(எ...து, கு...ம்)

1. புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா.

(உ.ம்) தென்ற விடைபோத்து தேனூர் நறுமூல்லை முன்றின் முகைவிரிய முத்தாந்திக் தண்கோருங்க குன்றமர்ந்த கொல்லேங்கு னிற்காட்ப—என்றும் தீரா நண்பிற் நேரவர் தீர்சால் செல்வபோடு பொல்மதி சிறந்தே.”

(கு)

இது வழிபடுதெய்வும் நிற்பூங்காப்பப் பழிதீர் செல் வடீமாடொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிகவென்ற மையாற் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா. இது வெண்பாவடி மிக்கும் அகவலடி குறைந்தும் வரலால் வியதிலையாயிற்று.

2. கைக்கிளை மருட்பா.

(உ.ம்) “திருதுதல் வேர்வருட்புன் தேக்கோதை வாடும் திருநிலஞ் சேவடியுக் தோடியு—தரிபரங்த போகித முண்கணு மிமைக்கும் ஆத மற்றில எகவிடத் தணங்கே.”

(கு)

இது துணிதலை நுத விய ஒருதலைக் காமமாதலாற் கைக்கிளை மருட்பா. இதனுள் ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய் அவற்றுள்ளும் கற்றயலடி முச்சீராய் வருவது காணக. இது வெண்பாவடியும் அகவலடியும் சபமாக நிற்றலால் சபங்கிலை யாயிற்று.

3. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா.

(உ.ம்) “பலமுறையு மோச்பப் படுவன கேண்மின் சொலன் முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ரூர்ந்து நிலமுறையி னேண்ட நிகரிலார் மாட்டும் சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணீல்லா இலக்கு மெறிபடையும் வீரமு மன்பும் கலந்ததங் கல்வியுக் தோற்றமு மேனைப் பொலன்செய் புனைகலனே டிவ்வாற னுலும் விலங்கி வருங்கற்றை விலக்கலு மாகா தணைத்தாத ணீயிருங் காண்டிர—சினைத்தக்க கூறிய வெம்மொழி பிழையாது தேறிச் சொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே.”

(கு)

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னபொயால் ஏரடி வை வாழ்த்து மருட்பா.

யாப்பிலக்கணம்

4. சேவியறிவுறை மருட்பா.

(உ.ம்) “பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருதூஞ்து
 கொல்யானைத் தேரோடுங் கோட்டந்து—நல்ல
 தலையாலங் கானம் பொலியத்—தொலையாப்
 படு+ாம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக—அடுகிறல்
 ஆழி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
 சர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டு
 உடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
 வருங்கா இழுவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
 மழவ ரிகழுக்கும் வரைக்கா னிதியீட்டம்
 காட்டு மமைச்சரை யாற்றத செளியல்
 அவைத்த வருயபொரு காறன்றி வெளவல்
 இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
 மன்ற மறுக வசூராதி—என்றும்
 மற்புற மாக மதுவரயா ரோப்பும்
 அற்புற மாசைப்பட் டேற்க—அறத்தால்
 அவையார் கொடுநாத் திருத்தி கைவயாக
 நட்டார் குழிசி சிகையாதி—ஒட்டார்
 செவி புதைக்குங் தீய கடுஞ்சொற்—கவியுடைத்தாய்க்
 கற்றுர்க் கின்னுகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிக்
 செற்றுர்க் செறுத்துநிற் சேர்க்காரை யாக்குதி
 அர்ம மறைக்கு மறிவுலூய்—மற்றும்
 இவையிலவ வீயா தோழுகி னிலையாப்
 போருகட லாடை நிலமகன்
 ஒருகுடை நீழும் றஞ்சவன் மங்னே” (கச)

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியங்கதொழுதூல்
 கடனென அரசர்க்கு உரைத்தமையாற் செவியறிவுறை மருட்பா.
 வியநிலையாயிற்று.

v. நூற்பா.

66. நூற்பா எவ்வாறு வரும்?

ஒழி பியல்

காந்

சில் வகை எழுத்துக்களாலகிய சொற்றெழுடராய்ப்
 பல்வகைப் பொருள்களை விளக்கித் திட்பழும் நுட்பழும்
 அபைந்து வரும்.

“சில்வகை யேழுத்திற் பல்வகைப் போருளைச்
 சோல்வகை விளக்கித் திட்பழு நுட்பழுத்
 சேறிந்தன வாகி யோரடி முதலாய்ப்
 பலவடி காறும் பயில்வற்று வநுமே.”

(ஏ.து. து.ம்)

(உ.ம்) “எழுத்தெனப் படு
 அகரமுகல்
 னகர விறுவாய் முப்பஃ தெஸ்ப
 சார்க்குவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே”

என வரும்.

ந. ஒழிபியல்.

ஒழிபியலன்பது முன் உறுப்பியல் செய்யுளிபல்
 களிற் சொல்லப் பெறுது ஒழிந்து நின்ற விஷயங்களைக்
 கூறுவது.

ஒருசார் அடிக்குந் தொடைக்கும் எய்தியதோர்
 இலக்கணம்.

க. அடி

ஒருசார் கலிப்பாவினுள்ளும் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும்
 ஐஞ்சீதிடியும் அருகி வரப்பெறுமென்று சொல்லுவர்.

1. அவிர்பா.

(உ.ம்) “அணிகிளர் ஜிஹபொரி யலிர் துத்தி மாககாத் தெருத்தேறித்
 துணியிரும் பணிமுங்கீர் சொட்டுழுங்த மலைக்கையே” ()

இக்களிப்பாவின் முதலடி ஐஞ்சிர் கொண்ட அடியாக வந்தமை காணக்.

2. ஆசிரியப்பா.

(உ-ம்) “உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை ஊர்பாழ்த் தண்ண வோமையம் பெருங்காட் டின்னு வென்றீ ராயின் இனியவோ பெரும தமியேற்கு மனையே.” (கா)

இவ்வாசிரியப்பாவின் முதலடி ஐஞ்சிரடியாக வந்தமை காணக்.

2. தொடை.

தொடைகளுள்ளே சில ஆசிரியர் முரண் டொடை மைக் கடைமுரண், கடையினைமுரண், பின்முரண், கடைக் குழை முரண், இடைப்புணர் முரண் எனக் கொள்வர்.

(1) கடைமுரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

(உ-ம்) கயன்மலைப் பன்ன கண்ணினை கரிதே தடமுலை திவங்கும் தனிவடம் வெளிதே நூலி னுண்ணிடை சிறிதே ஆடமத தோன்க் கல்குலோ பேரிதே (கக)

இது அடிதோறும் இறுதிச்சீர் முரண் (மறுதலைப்) படத் தொடுத்தமையாற் கடைமுரண்.

(2) கடையினைமுரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

(உ-ம்) “மீங்கேறங்க சருக்கிய கருங்கால் வென்குருகு தெனுர் னாழல் விரிசின தழுகும்

ஓ மி பி யல்

கா

தண்ணீங் து வைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான் தேரோ காணலங்க காண்டும் பீரேர் வண்ணமுன் சிறுநதல் பேரிதே.” (கா00 இஃது அடிதோறுக் கடையிருசீர்க் கண்ணும் முரண் (மறுதலைப்) படத் தொடுத்தமையாற் கடையினைமுரண்.

(3) பின்முரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

(உ-ம்) “சார லோங்கிய தடந்தாட் டான்சு கொய்மலர் துவிந்து தண்ணிழல் விரித்து தமிய மிருந்தன மாக நின்றுதன் நயனுடைப் பண்மொழி நங்குபல புகழுக்கு வீங்கு தொடிப் பணைத்தோ னெகிழுத் துறங்கோ எல்லனேய் யேனியோ தீதே” (கா05)

இவ்வாசிரியப்பாவில் இரண்டாமடியில் இரண்டாஞ்சிரும் இறுதிச்சீருமாய் கின்ற குவிந்து ஏன்பனவும் முன்றுமடியில் இருந்தனம் நின்றுதன் ஏன்பனவும் ஆருமடியில் நல்லனேம் தீதே ஏன்பனவும் தம்முள்ளே முரண் (மறுதலைப்) படத் தொடுத்தமையாற் பின்முரண்.

(4) கடைக்குழமூமுரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

(உ-ம்) “காவியங் கருங்கட் சேவ்வாய்ப் பைந்தொடி பூவிரி சரிமென் கூந்தலும் வேய்புரை தோனு மணங்குமா ஸெமக்கே” (கா02)

இவ்வாசிரியப்பாவிலே முதலடியில் முதற்சீரொழுந்த மற்றைய முன்று கீரும் முரண் (மறுதலைப்) படத் தொடுத்தமையாற் கடைக்குழமூமுரண்.

(5) இடைப்புணர் முரண்.
வெண்பா.

(உ.ம்) “வணக்கு சிறுமருங்குறி பேரமர்க்கன் மாதரச் கணங்கு புரிவ தற்மால்—பினங்கி நினங்காலு முத்தலைவே னீள்க்கடையெங் கோமாற் கிணங்காது போலு மிரவு.” (கங்க)

இவ்வெண்பாவிலே முதலடியில் இடையிரு சீர்களாய் கின்ற சிறுமருங்குல் பேரமர்க்கன் என்பன தம்முள்ளே முரண் (முறுதலீப்)படத் தொடித்தமையால் இடைப்புணர் முரண்.

க. மொனோ.

மோனோத்தொடை யமைக்குங்கால் அளவடி சிந்தடி கருக்கு முன்றுஞ்சீர்க்கண் னும், நெடிலடிக்கு முன்றுஞ்சீர்க்கண் னும் ஐந்தாஞ்சீர்க்கண் னும் அமைப்பது சிறப்பாகும். கழிசெடிலடிகளுள்ளே ஒருதாக்காய் வரும் அறு சீரடிக்கு முன்றுஞ்சீர்க்கண் னும் ஐந்தாஞ்சீர்க்கண் னும் அமைப்பது சிறப்பு. எழு சீரடிக்கும் எண் சீரடிக்கும் ஐந்தாஞ்சீரில் வருகை நியயம்.

ஏ. எ. து. க.

எதுகை—தலைபாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை என மூவகை.

1. தலையாகெதுகை சீர்முழுதும் எழுத்தொன்றி வருவது.
2. இடையாகெதுகை ஓரண்டாபெழுத்துமாத்திரம்னுண்றி வருவது.
3. மற்றையவெல்லாங் கடையாகெதுகையென்பர். இவையன்றி ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டிடையெதுகை, முன்றுமெழுத்தெதுகை முதலாயி ன அழுளை.

ஒ. மி. பி. ய. ஸ்.

கூ. கூ.

இவற்றிற்கு உதாரணம்: யைப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கலவிருத்தி, செய்யுட்கோவை யாதியவற்றிற் காண்க.

ந. கூ. ன்.

67. கூன் என்பது என்ன?

வெண்பா முதலிய செய்யுட்களின் முதலடியில் ஒடோவிடத்துப் பொருள்படத் தனித்து நிற்பதாம். அது வஞ்சிப்பாவின் முதற்கண்ணன்றி இடையிலும் இறுதியிலும் வரும்.

(உ.ம்) “உ.துக்கான்,

சுரந்தானு வணக்கச் சுவானமாப் பூதன் பரந்தானுப் பல்புகணழுப் பாடி,”

எனவும்,

அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஒக்குறிலைந்தே.”

எனவும் வரும்.

யாப்பிலக்கணம் முற்றின்று.

